

ZAKAJ „KLUB“?

Za slovenske volilce pomeni zaključek zadnjih občinskih volitev z dne 25. marca tega leta šele zbor slovenskih občinskih odbornikov dne 20. maja 1973 v Tinjah. Tukaj se je namreč zbralo nad 50 slovenskih odbornikov in njih namestnikov, da ustanovijo svoj „Klub“. Soglasno je bilo izraženo mnenje, naj bodo zastopani v Klubu slovenskih občinskih odbornikov vsi občinski odborniki in njih namestniki, ki so pri letošnjih občinskih volitvah kandidirali na samostojnih slovenskih listah, pač pa je bilo istočasno poudarjeno, da je slej ko prej nujno potreben razgovor in domenek z odborniki, ki so izvoljeni na listah večinskih strank, kateri pa so zavedni Slovenci.

Za slovensko javnost na Koroškem in tudi izven Koroške pomeni to novo združenje nekaj novega. Že se tudi sprašujejo nekateri: bo to tretja sila na Koroškem? Mislim, da je tukaj potreben jasn odgovor. Nikakor ne! „Klub“ je v prvi vrsti strokovno združenje v pravem pomenu besede. Kar spomnimo se, kako so potekale seje v občinah in kako so se zadržali naši slovenski odborniki. Vsak poslušalec, ki se je takih sej udeleževal, je moral spoznati, da manjka koordinacije, predvsem pa so o strokovnih vprašanjih „mogli in smeli“ govoriti samo govorniki večinskih strank. Vsled prevelike poklicne obremenitve, predvsem pa zaradi pomanjkajoče informacije je slovenski odbornik samo poslušal, potem pa glasoval pač po vesti. Pogostokrat — bodimo si odkriti — ni vedel, za kaj glasuje.

Predvsem razveseljivo pa je, da sodelujejo v tem „Klubu“ ljudje-odborniki različnega mišljenja; najdemo odbornike in somišljenike Narodnega sveta koroških Slovencev in Zveze slovenskih organizacij na Koroškem. To je pozitiven in razveseljiv znak.

Kako si predstavljamo delo v tem Klubu slovenskih občinskih odbornikov? Vsekakor bo moral prevzeti Klub z odborniki vred komunikacijsko nalogo namesto dnevnega časopisja in lastnih oddaj v radiu in televiziji, ki jih nimamo. Slovenski občinski odborniki bodo morali biti usposobljeni svetovati svojim ljudem, volilcem in somišljenikom v vseh stvareh, ki zadevajo občino, pa tudi v drugih življenjsko važnih zadevah. Ostal bo na ta način vedno svež kontakt med našim človekom na podeželju in med od njega izvoljenim mandatarjem. Na ta način bomo postali močni. Ne bo to sicer moč, ki se more bahati z oblastjo v deželi in tudi v občini sami, bo to pa postala moč argumentov. In v pametne argumente, bodisi na narodnem, bodisi na socialnem in gospodarskem področju naš človek v vedno večji meri zaupa.

Že pregovor sam, da se pri razgovoru srečavajo ljudje, nam mnogo pove. Zato bo moral prevzeti Klub tudi povezovalno funkcijo med odborniki, ki so s svojo funkcijo v občini prevzeli tudi še težko nalogo zastopanja nacionalnih interesov slovenskih volilcev. To pa je funkcija, ki je večinske stranke na Koroškem ne poznajo. Naloga slovenskega odbornika je tudi biti vedno in v vsakem primeru neizprosno zagovornik naših pravic. Mnenja sem, da bo v tem pogledu potrebna nujna koordinacija teženj s slovenskimi odborniki, ki so bili izvoljeni na listah večinskih strank. In tukaj pričakujemo, da ne zahtevamo preveč: hočemo samo to, kar je že od nekdaj težnja vseh koroških Slovencev. Delovati moramo na narodnem področju skupno.

Filip Warasch

Klub odbornikov ustanovljen

■ V domu prosvete v Tinjah so se v nedeljo zbrali občinski odborniki, izvoljeni na samostojnih slovenskih listah, ter njih namestniki, da bi konstituirali svoj lastni povezovalni Klub slovenskih mandatarjev. Samostojne slovenske liste so pri zadnjih občinskih volitvah 25. marca nastopile v 19 občinah dvojezičnega ozemlja.

Čeprav je samostojni nastop v marsikaterih od teh občin pomenil zelo veliko tveganje, so samostojne slovenske liste povsod uspele in v vsaki občini dosegle najmanj en mandat. Brezdvomno gre zasluga za tak odličen nastop v prvi vrsti kandidatom samim, ki so v marsikateri od teh občin šele z lastno iniciativo, povsod pa z veliko žrtvijo omogočili ta uspeh. Štirideset mandatorov ter 3908 glasov, 15 mandatorov ali 1300 glasov več kot pri zadnjih volitvah leta 1970 pa ni pomenilo le dokumentacijo za lepo zmagi, ampak tudi ukaz, da se iz tega kaj napravi.

Vse ostale politične stranke na Koroškem in v Avstriji imajo široko zgrajeno mrežo zaupnikov, široko zgrajeno partijsko mrežo. Tok informacij, predvsem od vodstva stranke navzdol, pa tudi obratno, je bil in je v ostalih strankah dobro organiziran. Razna šolanja mandatarjev v vseh strokah, s katerimi se soočajo občinski odborniki pri svojem poslanstvu, so ostale stranke doslej forsirale pod geslom: „Izobraževanje odraslih“ in v ta namen tudi dobile iz omenjenega sklada prosvetnega ministrstva primerne vsote. Tako samo po sebi umevno elitno šolanje je bilo za slovenske občinske odbornike doslej tuje. Slovenski odbornik v občini je doslej sedel v občinski sobi, neuk ali samouk, kakor si je pač znal pomagati. Pri raznih odločitvah je pač dvignil ro-

ko ali je ni dvignil: Svojo odločitev je le v redkih primerih znal utemeljiti, ker tudi ni imel strokovnega mnenja o temi. Informacijskih kanalov med posameznimi slovenskimi mandatarji doslej ni bilo. Kanali do obeh osrednjih organizacij pa so bili skrajno zamašeni. Tako občinski odbornik v občini a) ni vedel, kaj počenja njegov kolega v sosednji občini b) tudi mnenja o uporabi slovensčine v občini niso bila enotna. Včasih se je zgodilo, da sta oba k isti temi glasovala drugače, kajti deželne linije ni bilo. Tudi občutek solidarnosti med odborniki je bil doslej minimalen ter se je omejil skoraj izključno na predvolilni čas. Napadom s strani političnega nasprotnika je bil posamezni odbornik v občini izpostavljen skoraj brez moči in pomoči, ker ni mogel vedno vedeti za primeren recept, kako se le-teh obraniti. Tudi povolilna pogajanja med posameznimi političnimi frakcijami so potekala za slovenskega odbornika največkrat negativno: Ostale stranke, ki imajo velik aparat, so ga vedno le izigravale. Medstrankarskih domemb s Slovenci se večinski stranki, predvsem SPÖ, ni bilo treba držati, ker slovenski odbornik ni imel povezave z slovensko frakcijo v sosednji občini, kjer bi se mogel raznih intrig in izigravanj le v veliki meri izogniti.

Vsi ti navedeni in tudi drugi vzroki — slovenske liste so imele skoraj po vseh občinah različna imena — so privedli do tega, da so se občinski odborniki zbrali, da bi forum za sodelovanje tudi uresničili. Z le redkimi izjemami so se v nedeljo znašli v Tinjah, kjer jim je sprva podal natančno analizo občinski odbornik na Djekšah, dipl. pravnik F. Warasch. Nakazal je, da teza Socialistične stranke, češ da so izgubili na račun slovenskih list, ne drži. Dr. Pavle Apovnik je nato imel še strokovno predavanje o zemljiških vprašanjih, s katerimi imajo odborniki pri svojem delu opravka.

L. Wagner, novi šef koroške SPÖ

Z največjo pozornostjo je spremljala široka javnost občni zbor koroških socialistov. V ospredju partijskega zasedanja je stalo vprašanje: Bo dosedanjemu deželnemu zaupniku, kot imenujejo socialisti svojega deželnega vodjo, odbilo? Se bo mogel Hans Sima še enkrat uveljaviti in uporabiti svoj močni aparat, ali pa bo aparat njegovih nasprotnikov le tako močan, da ga bo vrgel s prestola.

Občni zbor je otvoril deželni svetnik in tajnik koroške socialistične stranke Leopold Wagner, ki je v svojem govoru omenil, da je socialistična stranka s 43.160 člani dosegla najvišje stanje pred dvema leti, letos pa da je 270 članov manj. Do leta 1972, je dejal Wagner, so socialisti zmagali tudi na vseh volitvah, le pri letošnjih občinskih volitvah ni šlo kot pričakovano. Iz tega sledi zaključek na račun Sime: „Ne zado-

živahna debata, ki je sledila predavanjem, je pokazala nujnost ustanovitve Kluba slovenskih občinskih odbornikov, predvsem v času, ko vsi znaki kažejo, da bo politika večinskih strank po zelo umazanem volilnem boju zašla v še bolj umazano intrigantstvo

in neupoštevanje slovenskih list in njenih mandatarjev. Tako ni bilo čudno, da so odborniki sklenili soglasno ustanovitev Kluba.

Slovenski občinski odborniki so nato izvolili sedemčlanski odbor, ki naj bi organiziral nadaljnja taka srečanja, in ki naj bi skrbel tudi za primeren informacijski tok med odborniki in ki naj bi tudi skrbel za strokovno informacijo ter nenazadnje ščitil slovenske odbornike pred intrigami ostalih strank in drugih nepoklicanih, večinoma nacističnih dejavnikov, katerim so slovenski odborniki iz dneva v dan izpostavljeni.

- Odboru samemu predseduje dipl. jur.
- Filip Warasch, tajnik pa je okrajni šolski nadzornik Rudi Vouk. V odboru so še Janez Mikl, Mihej Antonič, Fric Kert, dr. Luka Sienčnik ter Franc Poganič.

stuje, dobro politiko samo delati, treba jo je tudi prodati!“ Poudaril je nadalje še nujnost, da je treba ideje diskutirati na bazi ter jih šele potem uresničiti. Omenil je še šolanje svojih ljudi — v bodoče s pomočjo computerja, ter na naslov Sime povedal še eno sentenco: „Uradne avtoritete ne smemo zamenjati s priljubljenostjo“. Potem ko je še pokaral časopisje političnega nasprotnika in vpliv le-tega na socialistične zaupnike, je povedal svoje in geslo svoje stranke v prihodnje: „Odločati in ne soditi“, ter to utemeljil s prizadevanjem svoje stranke, pri naslednjih volilnih odločitvah doseči več kot 50% glasov.

Po finančnem in kontrolnem poročilu je stopil za govorniški pult šef koroške socialistične stranke. Sprva je naštel težave, ki jih je imel v zadnjih letih s povodnimi katastrofami in stavkami okoli LAKOG, ki da so bile prava preizkušnja zanj. — Reformo občinske strukture je skušal spraviti v tako luč, po kateri naj bi iniciativa za to prišla iz beljaškega prostora (kjer je največji tabor Simovih nasprotnikov; op. ured.). Glede celovškega prostora je dejal, da on glede vprašanja zloženja občin ni bil vseskozi vzradoščen. Glede odločitev pa je poudaril, da so bili vseskozi soglasni sklepi stranke, ki jih je izvedel.

Nato se je obrnil na manjšinsko politiko in v tej zvezi na vprašanje dvojezičnih ta-

(Nadaljevanje na 5. strani)

Zvezna gimnazija za Slovence v Celovcu prisrčno vabi na

ŠOLSKO AKADEMIMO

ki bo v nedeljo, dne 27. maja 1973, ob 14.30 uri v Delavski zbornici (Arbeiterkammer) v Celovcu.

Proslavili bomo 10-letnico prve mature na slovenski gimnaziji. Na sporedu bodo pevske in glasbene točke, recitacije in ljudski plesi. Svetujemo in prosimo, da si vstopnice pravočasno preskrbite v pisarni Zvezne gimnazije za Slovence.

Ravnateljstvo

Slovenski kandidat na volitvah v Furlaniji - Julijski krajini

V zadnji številki našega lista smo na kratko poročali, da bodo v Furlaniji-Julijski krajini 17. in 18. junija deželne volitve, na katerih se bodo kandidati slovenske narodne skupnosti na Tržaškem, Goriškem in v Slovenski Benečiji predstavili na listah Slovenske skupnosti, KPI in Socialistične stranke.

V dobro poučenih krogih pravijo, da imata največ možnosti za ponovno izvolitev dr. Drago Štoka (Slovenska skupnost), ki ima kot voditelj Kmečke zveze in pokrajinski odbornik široko zaledje volivcev v tržaški okolici, dalje kandidata Socialistične stranke Lucijan Volk iz Trsta ter Dušan Lovriha (KPI), slednja imata največ možnosti za ponovno izvolitev v deželni svet.

Za nastop Slovencev na letošnjih deželnih volitvah v Furlaniji-Julijski krajini je značilno, da so v vseh treh pokrajinah postavili na kandidatne liste med narodom znane in priljubljene ljudi. V Slovenski Benečiji bo na listi komunistične partije Italije nastopil predsednik društva „Ivan Trinko“ iz Čedadada Izidor Predan, ki bo enako kot kandidat Socialistične stranke Marinič govoril na predvolilnih zborovanjih v slovenščini. Novo ime v političnem življenju Slovencev v Italiji je profesor Venceslav Devetak z Vrha na Goriškem, ki kandidira na listi Komunistične partije Italije. Socialisti so se na Goriškem oprli na Marka Waltritscha, podpredsednika pokrajinskega sveta. Razen zgoraj omenjenih slovenskih kandidatov bodo med njimi v tržaškem volivnem okrožju še dr. Jan Godnič, Jelka Grebec (KPI) in nekaj drugih kandidatov, ki bodo pridobili za svoje stranke glasove, zlasti v domačem kraju.

GLAVNI SLOVENSKI KANDIDATI POSLALI PREGLED DELA

Slovenski deželni svetovalci v pretekli dobi Dušan Lovriha in dr. Jan Godnič (KPI) ter dr. Drago Štoka (Slovenska skupnost) so imeli pretekli teden tiskovni konferenci, na katerih so spregovorili o svojem delu v deželnem svetu.

Na tiskovni konferenci vodstva Slovenske skupnosti je deželni svetovalec dr. Dra-

go Štoka predložil obračun svojega petletnega dela v deželnem svetu. V tem času je vložil sedem osnutkov deželnih zakonov, dva osnutka državnih zakonov (kazenska odgovornost za ogrožanje narodnostnih in jezikovnih manjšin ter zakon o zaščiti slovenske narodnostne skupnosti) ter več kot petdeset pismenih in ustnih interpelacij.

Med drugim je s pismeno interpelacijo zahteval pojasnila o problemih slovenske šole v Trstu in Gorici, o nacionalističnem shodu Arditov v Trstu, o slovenskem televizijskem programu RAI, o izgredivih proti beneškem Slovincem v Hlodiču in Grmeku, o razglasitvah v občini Sovodnje in drugih aktualnih vprašanih slovenske skupnosti.

Na pogovoru, ki ga je pripravil krožek „PINKO TOMAŽIČ“ je Dušan Lovriha podčrtal, da dežela Furlanija-Julijska krajina zaradi pomanjkanja politične volje strank na oblasti ni izkoristila zakonodajne možnosti za zaščito slovenske narodnosti. Svetovalci KPI so v zvezi s Slovenci pred-

ložili štiri posebne zakonske osnutke, med katerimi je dva deželni svet v nekoliko spremenjeni obliki tudi odobril. Prvi osnutek je predložil sam Dušan Lovriha in predvideva večjo finančno podporo občinam na dvojezičnem ozemlju, drugi osnutek, dr. Jana Godnič, pa razširja merila za dodeljevanje štipendij v tujini. Na ta način bo dežela štipendirala tudi Slovence, ki študirajo v Ljubljani. Še zmerom sta v predalih osnutka o vrnitvi izvornih imen slovenskim krajem in osnutek zakona o zaposlovanju slovenskega osebja v katastrskih uradih. Dr. Jan Godnič je zavrnil stališče, češ da dežela zaradi sklepa ustavnega sodišča iz leta 1965 ni pristojna za izdajo zakonov o narodnostnih manjšinah. Po njegovem mnenju gre le za določeno politično stališče z omenjenim časovnim trajanjem. Pozval je novi deželni svet, naj v tretji mandatni dobi ponovno sproži ustavni spor in si pridobi odvzete pristojnosti.

Štiridnevni uradni obisk Brežnjevova v Bonnu

V petek je prispel na uradni obisk v Bonn sovjetski vodja partije Leonid Brežnev. Gre za prvi tak uradni obisk neke vidne sovjetske osebnosti v Zahodni Nemčiji in za logičen člen v razvoju pomiritevne procesa med obema državama, ki se je začel z moskovskim sporazumom, eden izmed temeljnih kamnov politike popuščanja napetosti med Zahodom in Vzhodom.

Sovjetskega voditelja partije so pričakovali na letališču kancler Brandt in številni člani vlade, med njimi je bil nemški zunanji minister Walter Scheel, minister pri predsedstvu vlade Egon Bahr in drugi.

U pozdravnem govoru je Brandt omenil etape zblíževalnega procesa med obema deželama (moskovski sporazum, srečanje na Krimu) ter dejal, da potrjuje obisk visoke sovjetske osebnosti željo po miru, ki preveča evropske narode. „Nadaljevali bomo s poglobljanjem medsebojnega razumevanja.“

S svoje strani je Brežnev poudaril, da si

Sovjetska zveza želi miru in dodal, da je današnje srečanje izredno pomembno. Tudi on je omenil dolgo pot, ki sta jo obe državi prehodili po letu 1970 ter konkretne sporazume, ki sta jih dosegla na raznih področjih. Sedaj, je zaključil Leonid Brežnev, je treba na teh temeljih zgraditi trajno sodelovanje.

BONN IN MOSKVA ISTEGA MNENJA

Vodja sovjetske partije Leonid Brežnev, ki se je mudil v Bonnu na uradnem obisku štiri dni, in zahodnonemški kancler Willy Brandt sta v ponedeljek podpisala 14 strani dolgo „skupno izjavo“, v kateri obe strani soglašata, da pravni položaj Zahodnega Berlina ne sme biti kamen spornosti v odnosih med Bonnom in Moskvo. Obe strani ugotavljata, da je natančno upoštevanje sporazuma štirih velesil o Berlinu z dne 3. septembra 1971, predpogoj za trajno popuščanje napetosti, za zboljšanje odnosov in za mir v Evropi. Podpisani sporazum o gospodarskem in kulturnem sodelovanju, kakor tudi razširitev letalskega prometa, daje nemško-sovjetski pogodbi z dne 12. avgusta 1970 konkretno vsebino. Sovjetska zveza in Zvezna republika Nemčija bosta tesno sodelovali na vseh področjih, da bi na ta način pozitivno vplivali na mirni razvoj v Evropi.

To izjavo so podpisali na bogati poslovilni večerji, ki jo je zvezni kancler Brandt priredil na čast visokega sovjetskega gosta Leonida Brežnjevova.

PREDSTAVNIK VIETKONGA PRI PAPEŽU

V soboto je papež Pavel VI. sprejel v svoji knjižnici Nguena Van Hieuja, ministra osvobodilnega gibanja Vietkong in načelnika delegacije na posvetovalni konferenci med predstavniki vietnamskega osvobodilnega gibanja in Južnega Vietnama v Celle—Saint Cloudu v Franciji. Sprejem je trajal pol ure. Papež Pavel VI. je sprejel že vrsto vietnamskih voditeljev. Tako je bil pri njem tudi načelnik severovietnamske delegacije Xuan Thuy, predsednik južnovietnamske republike Nguyen Van Thieu. Papež se je tedaj zanimal še zlasti za politične jetnike v Južnem Vietnamu. Vatikan si očitno prizadeva, da bi prišlo v Vietnamu do dejanske pomiritve.

STANE DOLANC OSTANE NA SVOJEM MESTU

Na seji predsedstva Zveze komunistov Jugoslavije je bil Stane Dolanc na predlog izvršnega biroja ponovno izvoljen za sekretarja izvršnega biroja predsedstva ZKJ za obdobje do X. kongresa ZKJ; kongres bo menda prihodnje pomlad. Stanetu Dolancu je prejšnji mandat potekel. Na svojem sedanjem mestu je bil potrjen ob soglasju predsednika ZKJ Josipa Broza Tita in vodstev Zveze komunistov v republikah, pokrajinah in v jugoslovanski ljudski armadi.

POOSTRENA RIBJA VOJNA Z ISLANDIJO

London/Bruselj. — Spor med Islandijo in Veliko Britanijo zaradi britanskega ribarjenja v 50-miljskem ribolovnem območju okoli Islandije je v zadnjih dneh polnil stolpce svetovnega časopisja. Spor se je v ponedeljek poostrel, ker so poslali Britanci tri fregate vojnih ladij, da bi zaščitile njihove ribiške ladje, ki ribarijo v islandskih vodah. Islandski veleposlanik v Londonu je pozval britanskega zunanjega ministra Douglasa Homa v Londonu, da takoj umakne britanske vojne ladje. Razen tega je vlada v Rejkjaviku pozvala svojega veleposlanika, naj se vrne domov na posvetovanje.

Islandija je s tem v zvezi prepovedala britanskim vojnim letalom uporabljati islandsko oporišče Keflavik, ki je hkrati tudi oporišče Atlantske zveze, ter služi tej kot opazovalnica sovjetskih vojnih ladij, ki operirajo v tem delu Atlantika. Rejkjavik je to storil kot povračilo proti britanski vojni fregati, ki spremlja njihove ribiške ladje v islandskih vodah. Svet Atlantske zveze se sedaj v Bruslju bavi s to prepovedjo Rejkjavika.

ŠE VEDNO KRI NA SEVERNEM IRSKEM

Število žrtev na Severnem Irskem se je povečalo za tri ter od jeseni l. 1969 doseglo 789. Ubit je bil neki angleški vojak in še dva druga civilista, in to v Belfastu. Joe Cahill, eden izmed starejših voditeljev IRA (republikanske tajne armade), ki je bil s petimi drugimi poklican pred sodišče, da bi se branil proti obtožbi uvoza municije, je pred sodiščem v Dublinu izjavil, da ne priznava pristojnosti tega sodišča. Obtožen je bil, da je konec meseca marca organiziral tajen uvoz pet ton municije in razstreliva.

SOVJETSKE OBLJUBE KISSINGERJU GLEDE IZSELJEVANJA ŽIDOV

Agence France Presse poroča iz Tel Aviva, da je izraelski list „Yedioth Aharonoth“ poročal iz Washingtona, da so sovjetski voditelji dr. Kissingerju, Nixonovemu zaupniku med obiskom v Moskvi, obljubili, da bodo sovjetski Židje deležni potrebnih olajšav, da se lahko izselijo. Obljuba je zadevala židovske znanstvenike, katerim so doslej zavračali dovoljenje za izselitev. Izraelski list pristavlja, da je s Kissingerjem govoril v tej zadevi izraelski zunanji minister Abba Eban po Kissingerjevem povratku iz Moskve. Predstavniki židovskih organizacij v Ameriki so ameriškim oblastem obljubili, da bodo Židje mirno sprejeli Leonida Brežnjeva, ko pride v Ameriko na obisk. Omenjena francoska agencija dodaja, da je 150 Židov, ki so se priselili v Izrael, začelo gladovno stavko iz protesta, da so jih v Izraelu nastanili v skromnih stanovanjih; sami niso mogli izbirati stanovanja po svoji volji. „Jerusalem Post“ poroča, da se je 40 sovjetskih Židov priseljenih v Izrael že tako izurilo, da so lahko nadomestili Arabce na delu pri neki gradbeni tvrdki v Haifi.

JUŽNI VIETNAM POTREBUJE MNOGO DENARJA

Napovedujejo rekonstrukcijo južnovietnamske vlade. Poleg tega je na dnevnem redu decentralizacija upravnega sistema. Uradništva je preveč ter je plačano slabo. Ustanoviti nameravajo višji gospodarski svet za gospodarstvo, ki bi mu predsedoval sam predsednik Thieu, med člani pa bi bili ministri za gospodarstvo, finance, načrtovanje in javna dela. Vlada potrebuje mnogo denarja za obnovo. Amerika ji je zagotovila izdatno pomoč, in sicer 520 milijonov dolarjev na leto, to je do leta 1975. Za Južni Vietnam se že zanimajo poslovni ljudje, in sicer iz Amerike, Japonske in Francije. Mnogi so že prispeli v Južni Vietnam.

VRNILI NACISTIČNEGA ZLOČINCA AVSTRIJI

Argentina je sklenila, da bo vrnila Avstriji vojnega zločinca Josefa Schwambergerja, ki je bil med vojno komandant koncentracijskega taborišča Mielec in židovskega geta v Przemislu na Poljskem. Schwambergerja so avstrijske oblasti takoj po vojni aretirale in zaprle v Landecku na Tirolskem. Osebnost je odgovoren za smrt več tisoč otrok, žensk in internirancev v koncentracijskih taboriščih. V Argentino je prišel 1949 s pomočjo nacistične organizacije Odesa. Ob sedanjih aretaciji je delal v neki kemični tovarni pri La Plati.

Zbliževanje s porabskimi Slovenci še zmerom v senci premajhnega zaupanja

Gostovanje mariborskega narodnega gledališča v Porabju na Madžarskem, kjer so slovenski igralci prvič nad vse uspešno opravili svoje poslanstvo med tamkaj živečim slovenskim življenjem, je v celoti zanikalo predsodke madžarskih vodilnih ljudi v Szombathelyju, v središču Železne županije. O tej aktualni temi in še o drugem problemu je pred kratkim poročal v „Delu“ Borko Borovič.

Pa poglejmo, kaj je pisal Boro Borovič:

Do tega spoznanja je medtem gotovo prišel tudi podpredsednik županijskega sveta Jozsef Vámos, s katerim smo se kak mesec pred obiskom mariborskih gledališčenikov pogovarjali med drugim tudi o tej naši pobudi. Takrat nam je povedal, da sicer pozdravlja kulturno sodelovanje med obema pokrajinama, ker je to tudi v skladu z meddržavnim dogovorom, vendar je menil, da bi bilo nesmiselno prirediti bolj zahtevne gledališke predstave. V porabskih vaseh, je dejal, ne zmorejo niti dvorane za štirideset gledalcev, kaj šele odre za tako številčen ansambel, razen tega pa so take prireditve drage ter pomenijo izgubo za nas in za njih.

Po mnenju Jozsefa Vámosa bi zato zadostovalo, da bi se v Porabju predstavile občasno manjše zabavno-glasbene (!) skupine iz Slovenije. Sicer pa je podpredsednik županijskega sveta menil, da smo si težave povzročili sami, ker se preveč vsiljivo in enostransko zavzemamo samo za gostovanja na slovenskem področju v Porabju.

No, praksa je pokazala nasprotno, saj številčno močan ansambel mariborskega gledališča ni našel v Porabju samo ustre-

nihi odrov, ampak je pritegnil tudi množico hvaležnih obiskovalcev. Podobno, kot to doživimo ob vsakem svojem gostovanju v Lendavi budimpeštansko narodno gledališče.

ZAKAJ NI VEČ IZMENJAVE?

Ob teh malce zastarelih izjavah, ki jih je Jozsef Vámos po gostovanju mariborskega gledališča že zanikal na sprejemu naših kulturnih delavcev v svojem pozdravnem govoru, spet ne moremo mimo „motenj“, do katerih je prišlo pred napovedano letošnjo izmenjavo malih letoviščarjev obih sosednjih pokrajin.

Namreč, pred dvema letoma so se predstavniki Pomurja in Železne županije dogovorili, da bodo v poletnih počitnicah v prihodnje omogočili izmenjavo mladim letoviščarjem iz pomurske in porabske krajine. Tako so lani že bili mali Porabci gostje v počitniškem domu pomurskih otrok v Baški na otoku Krku, naši otroci pa so prebili del počitnic ob Blatnem jezeru.

Žal so na Madžarskem do nadaljnega preklicali to zanimivo in predvsem za otroke obeh dežel koristno izmenjavo. Uradno se v Szombathelyju sicer sklicujejo na pomanjkanje ustreznih objektov ob Blatnem jezeru, kdor pa pozna obrežje tega madžarskega „morja“, bi resno podvomil v tako utemeljitev. Namreč ob Blatnem jezeru je več deset velikih mladinskih počitniških letovišč, kjer vsako poletje letuje tudi nešteto otrok in mladine iz raznih vzhodnoevropskih dežel.

Naposled pa ima Pomurje na Jadranu samo en otroški počitniški dom, vendar je pomurska mladina tudi v prihodnje pripravljena deliti v njem prostor z mlado generacijo sosednje madžarske pokrajine. Brez predsodkov in nezaupanja!

Mednarodno srečanje pisateljev v Portorožu: „V duhu časa“

- Na kratko smo že v prejšnji številki našega lista poročali o srečanju pisateljev v Piranu in Portorožu. Pa se še enkrat povrnimo k temu aktualnemu svetovnemu dogodku.
- Bolj v združevalnem kot v polemичnem ozračju, s poudarkom na pisateljevi odgovornosti in s težnjo po opravljanju nepotrebnih posrednikov, se je ob koncu minulega tedna zaključilo 6. mednarodno srečanje književnikov v Portorožu.
- Sestanka se je udeležilo 70 književnikov iz dvanajstih dežel Zahoda in Vzhoda.

Pozdravne besede je naslovlila pisateljcem iz vsega sveta v imenu organizatorjev Društva slovenskih književnikov in slovenskega PEN kluba, pisateljica Mira Miheličeva, predsednica PEN kluba.

Mira Miheličeva je nato orisala pomen tradicionalnih srečanj pisateljev v Portorožu in med drugim rekla:

„Doletela me je prijetna in tudi malo žalostna dolžnost (odsotnost našega obolelega predsednika), da vas tukaj pozdravim v imenu slovenskih pisateljev in v imenu slovenskega PEN kluba. Prijetna zato, ker vidim med vami mnogo stalnih prijateljev, ki se zvesto vračate k našemu piranskemu srečanju in ste postali že redni člani društva, za katerega je eden naših, nekoč zvestih gostov, žal pokojni Ernst Fischer na pol v šali, na pol zares predlagal, naj bi se poimenovalo I Piranesi — Pirančani, v smislu dvojezičnih napisov, ki jih tukaj povsod vidite in v smislu dobrega soselstva. Pirančani naj bi bili pisatelji iz mnogih dežel, predstavniki različnih jezikov in literatur, ki pa naj bi tukaj, na nekakšni meji med Vzhodom in Zahodom, našli skupni jezik prijateljstva in razumevanja. Pirančani ne priznavajo meja med ljudmi dobre volje, ne glede na družbene, ideološke in politične razlike v državah in v sistemih, v katerih živijo in se sicer razlikujejo eni od drugih, in so torej nekakšna družba prihodnosti, ko bo en sam svet, ali pa, ko sploh sveta ne bo več, kakor je nekoč preroško napisal ameriški pisatelj slovenskega rodu Louis Adamič. Pet dni živite torej v tej „republik“ prijateljstva in dobre volje, v deželi pisateljev in pesnikov, ki jo imenujete, če hočete — utopija. Človeštvo je zmeraj imelo svoje utopije, predstavljajo daljnega cilja in vera vanj mu je pomagala k

napredku, pa če mislite, da je bil napredek človeštvu koristen ali ne.“

K prvi temi „Pisatelj in bralci“ se je javilo več književnikov k besedi. Tako je francoski pisatelj Claude Aveline analiziral vzajemni odnos med pisateljem in bralcem pred pisanjem, med pisanjem in po pisanju, ugotavljajoč, da mora biti pisatelj tudi svoj prvi bralec. Književnik Predrag Palavestra iz Beograda je govoril o cilju pisanja in s tem o družbeni odgovornosti pisatelja. Madžarski književnik Gyula Fekete je navedel, kako si marsikateri madžarski pisatelj prizadevajo za tesnejši stik z bralci, da obiskujejo bralce na terenu, da jim pišejo pisma, da se obračajo nanje preko radija in da sestavljajo dokumentarne sociografske zapiske.

Slovenski pisatelj Leopold Suardolčan je tujim književnikom predstavil vzoren primer knjižne akcije med slovensko mladino v obliki tekmovanj za knjižne značke. Francoz Jean Marie Domenach, direktor revije Esprit iz Pariza, je protestiral zoper zlorabe kritike in razne ovinke, po katerih danes prihajamo do literature v bistvu preko njenih kritikov in komentatorjev. S podobnim klicem „nazaj k naravi pisanja samega“ sta se oglasili tudi avstrijski pisateljici Jenny Ebner in Hilde Spiel z Dunaja.

Predstavniki švedskega PEN kluba, pisatelj Ber Westberg je na primeru nekega alžirskega pisatelja poudaril, da so v nasprotju s pisatelji Zahoda pisatelji v tretjem svetu postali pravi graditelji novega časa in ljudskega zaupanja vase.

Irski pisateljica Jean Cooper-Foster iz Belfasta je sicer govorila o irski želji po svobodi, hkrati pa je posvarila pred romantičnim vzpodbujanjem k vojaškemu nasilju, češ, „mi danes često ne pišemo tako kot bi po svoji vesti morali, ampak tako kot vemo, da republika od nas zahteva.“

Tudi slovenski pesnik Gajšek je zoperstavil sodobno civilizacijo in povsem drugačne težnje kulture. Avstrijski pisatelj Hans Bruning je opozoril na ponovno večjo nujnost govornega sporočanja literature preko sredstev množičnega obveščanja. Nada Kraigher pa je menila, da morajo pisatelji predvsem nekaj povedati, ne pa da se samo igračkajo z raznimi strukturami in zbujaajo ljudem strah pred prihodnostjo.

Proslava obletnice smrti Antona Janše na Dunaju

Pred kratkim je bila na Dunaju ob udeležbi okoli 300 Slovencev proslava ob 200-letnici smrti Slovenca Antona Janše, prvega čebelarstva učitelja čebelarstva šole na Dunaju. Proslave so se udeležili jugoslovanski veleposlanik Mitja Vošnjak, predstavniki avstrijskega kmetijskega ministrstva, zastopnik svetovne čebelarstva organizacije iz Luksemburga ter številni slovenski in avstrijski čebelarji. Posebnost proslave je bila navzočnost slovenske folklorne skupine iz okolice Kranja.

Uvod v svečanosti je bil v soboto, 5. maja, ko je bilo zborovanje delegatov avstrijske deželne zveze, posvečeno Antonu Janši, in sprejet sklep o izmenjavi listine sodelovanja s slovenskimi čebelarji. Zvečer je bil družabni večer slovenskih in avstrijskih čebelarjev; v dvorani je bila ob avstrijski zastavi tudi jugoslovanska državna zastava. V nedeljo, 6. maja, zjutraj je spreved čebelarjev krenil proti Augartnu, kjer je pred več kot 200 leti delal Anton Janša. Na čelu je ob predsedniku deželne čebelarstva organizacije nosilo slovensko dekle v narodni noši zemljo iz rojstnega kraja velikega čebelarstva znanstvenika Janše, slovenski fant pa venci s slovensko tribarvnico. Sledili so jim vodstvo avstrijske in slovenske čebelarstva organizacije, slovenske narodne noše ter slovenski in avstrijski čebelarji.

Slavnost je začel pevski zbor Mladih Dunajčanov, nato pa so govorili razni predstavniki, med njimi jugoslovanski veleposlanik Mitja Vošnjak, ki je omenil, da tudi ta proslava ustvarja dobre odnose dveh sosednih držav. Ostali govorniki so govorili o velikih zaslugah Antona Janše za

čebelarstvo nasploh, bavarski zastopnik pa je rekel, da Janša ni bil samo človek evropskega merila, temveč svetovni utemeljitelj čebelarstva dognanj. Tudi on je želel, da bi slovenski čebelarji izmenjali listino skupnega sodelovanja z nemškimi. Ob petju pesmi „Pod lipo“ so posadili šest metrov veliko srebrno lipo in jo zasuli s slovensko zemljo, ki bo spominjala daljne rodove, da je pred 200 leti tu delal Slovenec svetovnega slovesa. Ob odkritju spominske plošče in položitvi vencev je pevski zbor ubrano zapel zaključno pesem.

Odkritje spominske plošče znanstveniku prof. Josipu Priolu

Pred kratkim so v kmetijskem zavodu v Vinarski ulici v Mariboru ob simpoziju predavateljev kmetijskih šol Jugoslavije odkrili spominsko ploščo slovenskemu sadjarstvom znanstveniku, pedagogu, čebelarju, ravnatelju vinarske in sadjarstva šole in ravnatelju inštituta za sadjarstvo profesorju Josipu Priolu.

Ob odkritju je najprej spregovoril prof. Mirko Šiško. Orisal je Priolovo življenjsko pot ter njegovo raziskovalno delo. Dejal je, da je raziskoval v prvi vrsti aktualne probleme, predvsem zaščito in predelavo sadja. Napisal je 12 znanstvenih brošur in knjig ter nad 200 člankov in razprav o sadjarstvu. Sodeloval je na vrsti mednarodnih kongresov. Znanstveno se je Priol največ ukvarjal s problemom oplojevanja jablane.

III. zamejski festival narodno zabavne glasbe

V prijetni briški vasi Števerjanu bo v dneh od 1. do 3. junija 1973, med Borovci, III. zamejski festival narodno zabavne glasbe, ki ga prireja domačo prosvetno društvo „Franc B. Sedej“ v sodelovanju z Vaškimi ansambliom „Lojzeta HLEDETA“.

Po lanskim in predlanskim izkušnjah, bo letošnji lepa manifestacija slovenske pesmi v zamejstvu, ko se bo potegovalo za nagrade čez 25 ansamblov iz Koroske, Tržaške in seveda iz Slovenije. Vsak ansambel bo predvajal dve svoji novi skladbi, ki sta bili za to priliko pripravljene. Torej čez petdeset novih slovenskih narodnih melodij. Pomniti moramo, da imamo letos kar 18 novih ansamblov, ki še niso nastopili na našem festivalu.

Na prvih dveh večerih, v petek in soboto, bodo nastopili vsi ansambli, izmed katerih bo strokovna komisija izbrala deset najboljših ansamblov, ki bodo imeli pravico nastopiti v finalnem tekmovanju v nedeljo popoldne. V komisiji, kateri bo predsedoval prof. Zorko Harej iz Trsta, sodelujejo še glasbeni strokovnjaki: dr. Andrej Bratuž iz Gorice, g. Tomaž Tozon, glasbeni producent RTV-Ljubljana, predstavnik revije „Antena“, g. Evgen Jurič iz Ljubljane, gđc. Marinka Lasič iz Sovodenj ter g. Ciril Terpin, predstavnik Števerjancev. V to komisijo bodo na finalnem tekmovanju izbrane še tri osebe iz prisotnega občinstva. Komisija bo razdelila naslednje nagrade:

- L. 130.000 za najboljšo melodijo
- L. 100.000 za najboljšo izvedbo
- L. 40.000 za najboljšega harmonikarja
- ND. 1.000 za najboljše besedilo, nagrada revije „ANTENA“ iz Ljubljane.
- L. 50.000, to je pa nagrada, ki jo podeli občinstvo.

Na zaključnem festivalnem tekmovanju, bo kot gost nastopil priznani narodno zabavni ansambel „LOJZE SLAK“ s svojim ansambliom, ki je poznan zaradi svojih lepih melodij in izvajanja širom po domovini. Tudi to bo eno izmed prijetnih privlačnosti letošnje števerjanske manifestacije.

Prepričani smo namreč, da bo ta edinstvena prireditev v zamejstvu privabila tiste dni v Števerjanu mnogo ljubiteljev naše pesmi, posebno narodnih melodij, in tako bo poplačan trud, skrb in požrtvovalnost naše mladine.

NASLOV ANSAMBLA:

Ansambel „LOJZE HLEDE“ — S. K. P. D. „Franc B. Sedej“ Z. S. K. P. — Gorica

III. zamejski festival narodno zabavne glasbe, Števerjan—Gorica 1., 2. in 3. junija 1973

Pošta na:

Ansambel „LOJZE HLEDE“

Trg Svobode, 6 - 34070 Števerjan San Floriano (Gorica — Gorizia) Italy, telefon: 30.000

Rdeči križ Jugoslavije odlikoval avstrijskega generalnega konzula dr. Heinricha Riesenfelda

Predsednik republiškega odbora Rdečega križa Slovenije Ivo Majdič je izročil na slovesnosti generalnemu konzulu republike Avstrije v Ljubljani dr. Heinrichu Riesenfeldu zlati znak priznanja Rdečega križa Jugoslavije, kar je najvišje priznanje te organizacije. To priznanje je podelilo predsedstvo Rdečega križa Jugoslavije dr. Riesenfeldu za njegove zasluge pri razvijanju sodelovanja med organizacijama Rdečega križa Avstrije in Jugoslavije, še zlasti pri organiziranju „sončnega vlaka“.

V krajšem nagovoru ob podelitvi priznanja je Ivo Majdič poudaril napore in delo dr. Heinricha Riesenfelda pri razvijanju prijateljstva med sosednjima narodoma in njegovo globoko spoštovanje dela Rdečega križa ter humanizem, ki je osnovna prvina dejavnosti te organizacije. „Vaše sodelovanje pri organizaciji sprejema sončnega vlaka, ki ga je leta 1968 organiziral avstrijski odbor za sončni vlak in vaša pomoč pri sončnem vlaku v naslednjih letih, ko smo temu vlaku priključili tudi invalide iz Slovenije, je bila za nas v Rdečem križu Slovenije zelo pomembna in nenadomestljiva,“ je dejal Ivo Majdič.

Avstrijski generalni konzul v Ljubljani dr. Heinrich Riesenfeld je v zahvali ob tem priznanju dejal, da mu je bilo ves čas doseganega službovanja v Sloveniji v posebno veselje, da je lahko spremljal, kako tesno in uspešno je sodeloval Rdeči križ Slovenije z avstrijskim Rdečim križem in zlasti z njegovo štajersko deželno organizacijo ter da je k temu lahko prispeval svoj skromni delež. Dejal je, da sprejema to visoko priznanje predvsem z občutkom in zavestjo, da hkrati prevzema obveznost, v bodoče še v večji meri si prizadevati za uresničevanje idealov Rdečega križa.

O tem je tudi napisal knjigo, ki je bila prevedena tudi v angleščino. Prof. Priol je bil za svoje znanstveno delo večkrat odlikovan.

V imenu biotehniške fakultete v Ljubljani je spregovoril še Alojz Hrček. Ker se je prof. Priol ukvarjal tudi s čebelarstvom, je o tej smeri njegovega znanstvenega dela spregovoril predsednik čebelarstva društva Slovenije Valentin Benedičič. Podpredsednik skupščine občine Maribor dipl. inž. Milivoj Radič, je nato odkril spominsko ploščo.

Slovesnost je pripravilo društvo kmetijskih inženirjev in tehnikov Maribor v sodelovanju z drugimi organizacijami.

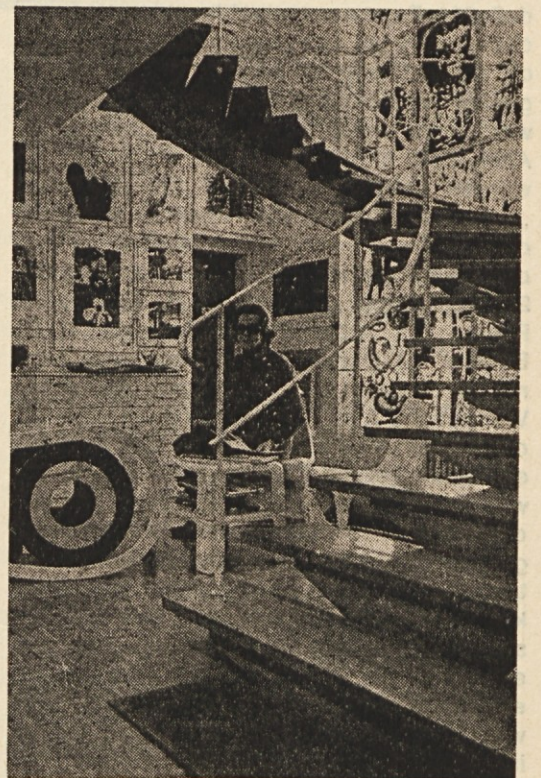
Spominsko ploščo so odkrili tudi na Priolovi rojstni hiši v Morju pri Framu.

GALERIJA FREUND V ŠKOCIJANU

U zadnji številki našega lista nam je tiskarski škrat hudo zagodel. U naslovu in v prvi vrsti članka na 3. strani je bilo napisano: Galerija Freud, pravilno pa se glasi Galerija FREUND.

VIVI BACH, danska igralka in žena igralca Dietmarja Schönherrja in izvedenka za pester, umetniško zabavne prireditve, je zastopana s štirimi srčkanimi sitotiski.

Tu naj še omenimo, da so v tej galeriji umetniške razstave tudi naprodaj. Seveda zanimajo kupce likovnih del tudi cene: za

par sto šilingov že lahko dobiš kako bolj preprosto delo, dela na visoki umetniški ravni pa stanejo po več tisoč šilingov, tako je npr. cena Hundertwassrovega sitotiska celó 22.000 šilingov.

Ob robu povedano

NOVI „ŠEF“

Imamo ga torej. Sobota ga je dala. Štiri dni in osemnajst let po podpisu državne pogodbe je postal vodja koroških socialistov dosedanji deželni partijski sekretar in deželni svetnik Leopold Wagner.

Novi „šef“ torej. Še nekoliko mlad. Ima velika usta, pravijo.

Kdo pa je pravzaprav ta Wagner: Gotovo „pristen Korošec“. Po lastni izpovedi vsaj. 23. januarja letos je namreč izjavil v celovškem WIFI pri neki razpravi, da je „pristen Korošec, ker namreč ne zna nobene besede slovensko.“ ježek

NI JE VEČ — IN: KAJ JE Z NACISTI?

Letos aprila je še bila. Ko sem se vozil pred kratkim skozi Šteben v Podjuni, je ni več bilo. Krajevne table namreč, ki se je izkazala ponoči pod močnimi lučmi žarometov kot dvojezična tabla.

Zdaj se nas loteva vprašanje, kdo jo je odstranil. Kako, da je niso znali gospodje žandarji in podobno bolje zastražiti. Bila je vendar izredna posebnost. Pomislite, nemška krajevna tabla, ki se izkaže ponoči kot dvojezična. Pravcata časovniška igra. Turistična privlačnost. Prej si vsaj vedel, skozi katero vas se voziš. Zdaj pa Šteben — vsaj uradno — ni več ne Šteben ne St. Stefan, kajti uradni napis so odstranili. Če se ne motim, je Šteben ena izmed številnih vasi, ki so se prekrstile v „50“.

Ni je bilo. Pa je bila. In ni je več bilo. Pa spet je bila. In spet je ni več. Kdaj pa bo spet?

Zakon je, samo izvajati se gane upajo, ker so to preprečili kameradi nacisti, ki so pač pogruntali, da proti njim ni možno nastopati, ker jih uradno ni.

PS.: Za nacisti mora biti gotovo žalitev, ker uradna Avstrija zatrjuje, da jih ni. Kam pa so šli, za Adolfa vendar! Pa je bila Avstrija za časa Adolfa iz Braunaua, tega najbolj znanega Avstrijca iz 20. stoletja, rojenega že v 19. stoletju, najbolj rjava pokrajina velerajha. Najbolj nacistični „gau“ je bila Koroška. Kam so vendar šli nacisti. Po pičlih 28 letih gotovo niso še izumrli. Vsi tudi niso pobegnili v arabske dežele, Južno Afriko ali Južno Ameriko. Tudi zavezniki niso mogli zasačiti vseh. Kam so vendar šli.

Zato zahtevam prav to: zahtevam ugotavljanje nacistov! Potem bomo videli, koliko jih je. Osebni ponos in nemška čast zahteva od njih, da se izpovejo za to, kar so bili in kar so še, nacisti namreč.

šalom

Pismo bealcev:

EINE MANIPULIERTE EHRENTAFEL

Die Ehrentafel wurde schnell als Ersatz für das vorläufig verbotene Mausoleum errichtet. Man brauchte unbedingt neue Munition für den Ortstafelkrieg. — Die Redner haben es bestätigt, es wurde hauptsächlich darüber gesprochen. Die Ehrentafel bringt unwahre Angaben. Es wird angeführt, daß 214 Personen verschleppt und ermordet wurden, bei den „Stadtgesprächen“ wurde die Zahl mit 92 angegeben, ist das ja genug, jedoch für den KHD und Konsorten war es zu wenig, für ihre antislowenische Animosität brauchen sie mehr Leichen, so wurden auch die übrigen 122 zusätzlich „ermordet“. Das ist aber noch zu wenig um den Eindruck noch wirkungsvoller zu machen, wird angeführt: Weitere während des 2. Weltkrieges Ermordete: 9 Kinder, 10 Frauen, 15 Arbeiter und Angestellte, 21 Bauern, 10 Gendarmenbeamte und zahlreiche Soldaten der ehemaligen deutschen Wehrmacht. Also Soldaten und Gendarmen, die im Kampf gefallen sind, werden auch als ermordet gezählt. Wir haben jedoch am wenigsten Grund uns hervorzutun und anderen Vorwürfe machen, denn wir haben angefangen, mit bedenkenlosen Massenhinrichtungen, bereits am Anfang des Krieges, uns könne ja nichts passieren, „Der Sieg ist sicher“, „Der russische Kollos liegt zerschmettert am Boden und wird sich niemals erheben“, hat der Führer gebrüllt. Ich sage wir, denn ich war die ganzen Kriegsjahre im Einsatz, wenn auch auf Befehl. Der Kreuzweg der Slowenen jenseits und diesseits der Karawanken hat am Anfang des Krieges begonnen und dauerte bis zum Kriegsende, nur deswegen, weil sie Slowenen waren. Und wenn sie ans Leichen zählen gingen wie bei der Ehrentafel, wieviel

Društvo „Bilka“ je počastilo matere

Materinski dan brez materinske proslave bi bil praznik matere brez rož. S tem je tudi že povedano, da vsakoletna proslava našega društva „Bilka“ ni le tradicionalna, temveč dostojna in lepa počastitev materinskega dneva. Številna udeležba — Miklavčeva dvorana je bila zopet enkrat premajhna — in brezdvomno dobro sestavljen program pričata, da je mogoče tudi z mladimi sodelavci oblikovati materinsko proslavo, pri kateri ne prevladujeta naivnost in preobčutljivost.

V svojem kratkem pozdravnem nagovoru je društveni predsednik Reihman podčrtal povezanost naše matere z narodom in vero, medtem ko je domači župnik gospod Kassl poskušal razložiti besedo „mati“ v smislu „mati-ključ in luč“. Pevski zbor pod vodstvom V. Kapusa je prispeval nekaj pesmi, katerim so se pridružili nastopi naših najmlajših z deklamacijami, prizori (pod režijo g. Ogrisa st.) in — kar je bilo resno presenečenje — nastop dveh deklet s kitarami, ki je zapustil prijeten vtis.

Le malokdaj imajo naše matere priložnost „v miru“ prislunhiti mladim, umetniško nastopajočim, zato naj bi bila proslava materinskega dneva tudi zgolj izraz hvaležnosti najmlajših deklet in fantov svojim

materam. Iskreno prisrčno pa je pozdravila naše matere gđc. Katerina Ogriso-va, kot zastopnica bilčovske mladine, ki je v svojem slavnostnem govoru jasno odkrila nalogo in odgovornost naše matere, a seveda tudi spoštovanje in hvaležnost, ki ji dolgujejo njeni otroci ter družba. „Kljub hitremu napredku in tehničnemu razvoju

Nove obveznosti za dr. Inzka

Kot poročila avstrijski tisk, je bil g. inšpektor dr. Valentin Inzko kooptiran v osrednjo komisijo vseavstrijske sinode. Iz poročila nadalje sledi, da se hoče sinoda v bodoče pečati s problemom manjšin v Avstriji.

bo praznik materinskega dneva vedno ostal. Zavedamo se, da vam nalagamo vedno več skrbi in zato občudujemo vašo ljubezen, ki mora biti zelo velika, da nas razumete in nam pomagate. Le mati, ki svojega otroka zares ljubi, ga bo skušala razumeti in mu pomagati.“

s-h-

Materinska proslava v Železni Kapli

Že drugič nas je otroška mladina iz Železne Kaple povabila v farno dvorano. Lanskega decembra nam je pokazala Miklavčev prihod, za materinski dan pa se je poklonila našim materam. Iz vseh kapelskih grap sta organizatorja zbrala otroke, da so se s pesmijo, deklamacijami in igro zahvalili svojim materam za ves njih trud. „Sonce ne sije tako lepo, kakor je materino oko“. Pod tem geslom so nastopili otroci otroškega vrtca, ljudske in glavne šole. Vsi so se dobro odrezali od najmanjših, ki še ne poznajo strahu pred publiko, pa do največjih, ki jih na odru zapusti domišljavost. Človek bi mislil, da so komaj spustili materino kri- lo, pa jim je naša govornica tekla čista, ka-

kor gorski potok. Tako majhni so bili na odru, da si jih komaj videl, in se niso zbal zapeti solo.

Z igro „Pavelčkova piščalka“ so globoko segli v otroško domišljijo, ki pozna tudi otrokovo nezvestobo in nezadovoljstvo. Materina ljubezen pa ga ne zapusti in ga kliče, dokler se ne vrne. Igra ni bila brez hib. A s svojo preprostostjo nas je pričevala. Vsak, kdor dela z otroki, ve za trud in žrtve, ki so potrebne, da se kaj ustvari. Naše matere so tega truda vredne.

Kapelskim otrokom želimo še več takih uspehov, organizatorjem pa naj ne kali veselja dejstvo, da so domači kulturniki prireditelji prezrli!

Dve novi mladi družini v Selah

Zadnja dva tedna sta privabila dva oklica na cerkveni oglasni tabli mnogo radovednežev. Prvi je oznanjal, da se hoče Pepi Stern, avtovozač cestne uprave, poročiti s tovarniško delavko Lojzko Dovjak. V soboto, 19. maja, sta se po civilni poroki s pričama odpeljala na božjo pot na Brezje in tam sklenila zakonsko zvezo. Njun skupni novi dom bo v novi Malovodnikovi hiši in bosta tako najbližja sosedu Lojzkinim staršem, ki bivajo poleg v stari hiši.

Pepi je znan kot zanesljiv in ustrežljiv šofer. Naj tudi zakonski voz varno vozi!

Z veliko slovesnostjo pa je bila v nedeljo, 20. maja, popoldne poroka drugega para. Dolinarjev Stanko Kelih, po poklicu električar, je na nekem mladinskem dnevu spoznal Milko Buchwald, doma iz Nonče vasi pri Pliberku, sedaj v službi kot tajnica Katoliške mladine v Celovcu.

Vnela se je med njima iskrica dopadenja, potem ljubezni, potem se je razplamtela in bila končno kronana s poroko. Nad sto svatov iz obojnega sorodstva in sosedov ju je spremilo v cerkev. Pri vstopu jima je s kora zadonela v pozdrav stara selska pesem „Ljubi ženin in nevesta, zdaj v hišo božjo gresta...“ Poročne obrede s sv. mašo je opravil rektor Jože Kopeinig, vodja dušnopastirskega urada. Čutili smo, da mu je nagovor prihajal iz srca, kakor tudi obredne molitve. Ganljivo je bilo, da sta berili brala fant in dekle iz vrste svatov in da so tudi

Slowenen umgebracht wurden, im KZ umgekommen sind, da würden die Herrn vom KHD vielleicht zur Besinnung kommen und ihr Mausoleum etwas bescheidener bauen.

An der Ehrentafel ist ein christliches Kreuz angebracht, in einer anderen gewissen Zeit wäre es nicht dort. Für die Veranstalter, ihrer Gesinnung nach, würde ein Hackenkreuz besser passen, das sie stolz und siegesgewiß bis zum letzten Kriegstag getragen haben.

Erfreulich bei der Tafelenthüllung war, daß der Besuch von auswärts, trotz massiver Propaganda relativ gering war. Die Leute denken vielleicht doch nach.

prošnje za novoporočenca izrekli po vrsti razni svatje.

Po poroki sta podarila Anica Fugger in Herbert Seher kot zastopnika katoliške mladine poročencema šopek cvetic in križ; podarjena krasno izdelana sveča pa je potem na Marijinem oltarju še ves dan in vso noč gorela kot simbol ljubezni med mladim možem in ženo in verne ljubezni obeh do Boga in Marije.

Na veseljem ženitovanju v Skutovčevi gostilni je igrala godba za ples, glasilo se je pa tudi veselo petje in vse je bilo židane volje. Naj bo ta veseli poročni dan začetek trajno srečnega zakona!

ŠT. JANŽ V ROŽU — DUNAJ

Zadnje soboto sta se na Dunaju poročila g. Hanzl Gabriel iz Št. Janža v Rožu in Anne Jennifer Wheatley iz Londona. — Mlademu paru iskrene čestitke na nadaljnji življenjski poti, z željo, da bi se kmalu vrnila na Koroško.

Čestitkam se pridružuje Krščanska kulturna zveza in uredništvo „Našega tednika“.

ŠTUDENTI PRI KANCLERJU

U torek, 22. maja, so zastopniki Hrvaškega akademskega kluba in Kluba slovenskih študentov na Dunaju predali zveznemu kanclerju Kreiskemu protestno resolucijo v zadevi neizpolnjevanja člena 7 državne pogodbe.

SEJA V ŽITARI VASI

V ponedeljek je bila v Miklavčevem seja občinskega odbora Žitara vas. Že kar prvo točko, razdelitev referatov, so morali preložiti na prihodnjo sejo, kajti posamezne frakcije, ki imajo pravico nanje, se niso mogle zediniti. Preložitev so izglasovali z glasovi socialistov in slovenske liste.

V zadevi odškodnine za posamezne občinske odbornike so soglasno sklenili, da ne bodo izrabili najvišjih tarif.

Uvedba paketov za malčke, ki jih namestavajo v Žitari vasi, je naletela na pomisleke slovenske frakcije. Njen vodja g. Jože Golavčnik je imel pomisleke zaradi

Naše prireditve

SLOVENSKO PROSVETNO DRUŠTVO V BOROVLJAH

vabi na

PRIREDITEV LJUDSKIH PLESOV

in

STARO DOMAČO OHČET

v nedeljo, 3. junija 1973, ob 14.30 uri pri CINGELCU na Trati.

Gostuje folklorna skupina Slovenskega prosvetnega društva „Zarja“ iz Železne Kaple.

Ljubitelji narodnih plesov in starih ljudskih običajev prisrčno vabljeni!

Odbor

SLOVENSKO PROSVETNO DRUŠTVO „Peca“ v Šmihelu pri Pliberku

vabi na uprizoritev komedije

STARI GREHI

v nedeljo, 27. maja, ob 20. uri v farni dvorani v Šmihelu nad Pliberkom.

Gostuje igralska skupina Slovenskega prosvetnega društva „Danica“ iz Št. Uida v Podjuni.

Režija: Marijan Srienč.

Ljubitelji odrske umetnosti ter zdravega humorja prisrčno vabljeni!

Odbor

SLOVENSKO PLANINSKO DRUŠTVO V CELOVCU

vabi na tradicionalno

SREČANJE ZAMEJSKIH SLOVENSkih PLANINCEV

v nedeljo, 17. junija, ob 11.30 na vrhu Ojsternika v Karnijskih Alpah. Sledilo bo družabno opoldne v domu „Mangart“ v Zabnicah. Prireditelj srečanja je tokrat Slovensko planinsko društvo skupno s SPD iz Gorice.

Zbirališče ob 8. uri zjutraj pred postajo višarske žičnice v Kanalski dolini. Peljali se bomo z avtomobili preko Ukeve visoko pod Ojsternik in potem peš nadaljevali pot na vrh.

Člani in prijatelji našega društva prisrčno vabljeni!

Odbor

politične zlorabe le-teh, ker so sklenili, da bosta te pakete delili ženski v občinskem odboru, ki pa pripadata ÖVP in SPÖ.

Prav tako je slovenska frakcija glasovala proti dviganju tarif, ki jih je priporočala deželna vlada.

Proračun so občinski odborniki sklenili soglasno, prav tako naselitev industrijskega obrata, zaradi katerega se že leta trudijo. Temu obratu bo občina pomagala pri naselitvi, s tem da bo dala do 1 ha zemljišča zastoj, če se obrat obveže, da bo na področju občine nastanjen najmanj deset let in bo zaposloval najmanj 20 ljudi.

OBČINSKA SEJA NA DJEKŠAH

Pred dnevi je bila na Djekšah prva delovna seja novoizvoljenega občinskega odbora. Kar ob začetku seje je župan Napetschnig zaprisegel dipl. jur. Filipa Warascha, ki je nastopil mesto v občinski sobi namesto Franca Kassla, ki je svoje odborniško mesto odložil.

Letni proračun v višini 4,9 milijonov šil. so občinski odborniki soglasno sprejeli. Na vprašanje Warascha k temi „izobrazba“, koliko slovenskih knjig je v občinski knjižnici, je župan moral odgovoriti, da ni nobenih.

Nadaljnjo točko sporeda, določitev kontrolnega odbora, kjer sedi po en zastopnik socialistov, svobodnjaške stranke ter slovenske liste, so odborniki sklenili proti glasovom ÖVP. Potrebščine za požarno brambo, imenovanje načelnika požarne brambe, popravilo potov in drugo, so sklenili občinski odborniki soglasno. Na predlog občinskega odbornika Warascha, so se soglasno izrekle vse frakcije tudi proti zvišanju zemljiškega davka. Prav tako na Waraschev predlog so frakcije soglasno sklenile, da bodo protokol o posameznih delovnih sejah napravili v prihodnje v več izvodih, za vsako frakcijo, da bodo tudi drugi občani mogli dobiti širši vpogled v dogajanje v občinski sobi.

Tiskovno poročilo

o obisku delegacije koroških Slovencev v SR Hrvatski dne 18. maja 1973

Delegacija koroških Slovencev pod vodstvom dr. Francija Zwittera, predsednika Zveze slovenskih organizacij na Koroškem, in dr. Janka Zerzerja, podpredsednika Krščanske kulturne zveze je obiskala dr. Iva Margana, predsednika Republiške konference SZDL Hrvatske.

Gostje so v prisrčnem in odkritem razgovoru informirali predsednika Republiške konference o trenutnem položaju in problemih koroških Slovencev ter o eskalaciji velenemškega nacionalizma. V diskusiji se je pokazalo, da imajo te akcije hkrati protislovenski in protijugoslovanski značaj. Predstavniki koroških Slovencev so se zahvalili

za podporo, ki jim jo je nudila Socialistična zveza in dežela Hrvatska pri zaščiti in uresničevanju osnovnih pravic koroških Slovencev, ter hkrati zaprosili za pomoč pri izgradnji kulturnega doma koroških Slovencev.

Dr. Ivo Margan je zagotovil polno podporo upravičenim zahtevam koroških Slovencev in njihovi borbi za uresničitev osnovnih pravic.

Tekom dopoldneva je delegacija obiskala tudi člana Izvršnega sveta Sabora in predsednika Sveta za odnose z inozemstvom Novico Pribičeviča.

Razgovorom je prisostvoval tudi generalni konzul SFRJ v Celovcu g. Bojan Lubelj.

L. Wagner, novi šef koroške SPÖ

(Nadaljevanje s 1. strani)

bel. Opozoril je sprva na svečano obljubo deželne zbornice (Landesversammlung) nekaj dni pred plebiscitom, ko so vse stranke obljubile, da bodo zagotovile Slovincem za vse čase enakopraven razvoj. Če bi se ta obljuba upoštevala, bi izostalo marsikatero gorje. Tudi žrtve pregnanih (300 Verschleppten) bi izostale, kajti tudi one so bile s ožrtve nasilnega režima nacionalsocialistične dobe, je dejal Sima dobesedno. Glede 10. oktobra 1970 (jubilejne proslave) je dejal, da so že tedaj nastopili zaskrbljivi paramilitaristični pojavi s strani Traditions-trägerjev, v katerih sredo so se zasidrili nemškonalni elementi. Sima je opozoril na tedanje pisanje glasila „Ruf der Heimat“, ki je zahteval odkrito genocid koroških Slovencev, kar je privedlo do protestov širom Avstrije in tudi mednarodne javnosti.

Vsekakor smo taka priznanja slišali prvič iz ust deželne glavarja Sime. Sprašujemo se le, zakaj tega Sima ni povedal prej, kajti „potem bi bilo prihranjeno marsikatero gorje“. — Tudi njemu.

Sima je nadalje še opozoril na vlogo osrednjih organizacij koroških Slovencev z dne 20. 4. 1971 zvezni vladi, ki je vse do danes ostala nerešena (kot tudi vse ostale vloge, ki sta jih napravili osrednji organizaciji; op. ured.). Glede načina rešitve problema topografskih napisov je Sima dejal, da je s tem mislil, da je prišel naproti tudi Heimatdienstu, ter pri Slovincih žel vsaj priznanje. Tudi pri tem vprašanju se je skliceval na soglasne sklepe stranke. Na rešitev samo pa je Sima dejal: „Der Lösungsversuch scheint gescheitert. Wir haben ein Gesetz, das nicht ausgeführt ist.“ Vsekakor je Sima v svojem govoru, ki je trajal eno in tričetrt ure, potegnil vse registre svojega

šolstvo, kultura in šport: V. Vavti.

Ustanovili so osem delovnih odborov. V vseh osmih odborih ima Enotna lista vsaj enega zastopnika, v dveh odborih pa stavi tudi predsednika odbora.

Opozorili smo občinske odbornike, da bo nujno potrebna ustanovitev posebne delovnega odbora, ki se bo bavil izključno s problemi, ki nastajajo v zvezi z vodno preskrbo, kanalizacijo in zmerom bolj aktualno problematiko zaščite zdravega okolja v naši občini.

Prošnjo Jožefa Bromana za podelitev prevozne obrti (Mietwagengewerbe) smo odobrili, ker pozdravljamo vsako gospodarsko iniciativo.

Občinske odbornike smo opozorili na že dane obljube glede popraviljanja cest. Prinesli smo tudi pismeno vlogo, da se asfaltiranje šmarješke ceste čimprej vzame na dnevni red. Vlogo je gospod župan dal za pripravo pristojnemu delovnemu odboru.

Od 10 točk dnevnega reda občinske seje je bilo sprejetih 8 soglasno, ena z 20 : 7 druga s 15 : 12.

retoričnega znanja, da bi še nadalje ostal deželni zaupnik stranke.

Po njegovem referatu se je vnela živahna diskusija. Nekaj govornikov je zahtevalo Simov odstop, drugi zopet so dejali, da je brušenje nožev nevredno stranke. Skoraj vsi pa so si bili jasni glede tega, da bo treba novega stila, več demokracije. Če gledamo razmerje glasov za in proti, moremo reči, da je tri četrtine govornikov bilo za ponovno izvolitev Sime. Vprašanje je le bilo, ali so diskutanti reprezentativni za mnenje vseh delegatov.

Zadnji diskusijski govornik je bil Simov kontrahent Schober sam, ki se je izrazil za ločitev mest predsednika stranke ter deželne glavarja.

Sledile so še zaključne besede; te možnosti se je poslužil le Sima sam, ki je v ponovnem skoraj enournem govoru napadel vse njegove nasprotnike ter se nato stavil ponovni izvolitvi, ki je v prvem krogu imela značaj zaupnice. Od 465 oddanih glasov je bilo 7 neveljavnih, 217 glasov je bilo za Simo, proti njemu pa je bilo 241 delegatov; Sima je torej izgubil zaupnico za 16 glasov.

Za drugi volilni krog je volilna komisija stavila trojni predlog, na katerem so bili državni poslanec dr. Kerstnig, deželni svetnik Hans Schober ter deželni svetnik Leopold Wagner. Za večino je bilo potrebnih 229 glasov, Wagner jih je dobil 231, Schober 116 in Kerstnig 85.

Gerhard Neureiter pa je v „Salzburger Nachrichten“ o občnem zboru socialistične stranke zapisal:

In Klagenfurt vollzogen sich also am Samstag wieder einmal die vorchristlichen Gesetze der heutigen Politik, wonach für Fehler, die alle gemacht haben, ein Opfer tier geschlachtet werden muß. Sein Blut wäscht die Schuld von allen anderen ab. Mit diesem vorchristlichen Zustand in der Politik muß jeder rechnen, der sich ihr hingibt. Kein Politiker darf auf Dankbarkeit hoffen oder auf Rückendeckung, wenn etwas schief läuft, wenn nach zehnten gewonnenen Wahlen plötzlich eine verloren geht — das weiß man. Dennoch bleibt der Schlachtprozeß selbst für abgebrühte politische Gemüter beklemmend.

Romanje na Žihpolje

V nedeljo, dne 27. maja 1973, obhajamo tako imenovano „peto nedeljo“ po veliki noči v spomin prenosa relikvij iz Svete dežele.

Svete maše:

Ob pol osmih, ob pol devetih, in ob pol desetih pranganje in nato sveta maša.

Prav lepo vabljeni!

OBJAVA

Na podlagi sklepa osrednjega odbora z dne 12. maja 1973, bo v četrtek, dne 31. maja 1973 (Vnebohod), ob 14. uri v modri dvorani (Blauer Saal) koncertnega doma v Celovcu OBČNI ZBOR NARODNEGA SVETA KOROŠKIH SLOVENCEV.

Spored:

1. Pozdrav in komemoracija — volitve predsednika občnega zbora
2. Narodno-politični položaj po jesenskih dogodkih in internacionalizacija koroškega vprašanja.
Govori: predsednik dr. Joško Tischler
3. Analiza občinskih volitev in s tem povezana sprememba strukture Narodnega sveta koroških Slovencev.
Govori: tajnik dipl. jur. Filip Warasch
4. Sprememba pravil Narodnega sveta koroških Slovencev
5. Sprejetje poslovnika Narodnega sveta koroških Slovencev
6. Razprava
7. Razrešnica starega odbora
8. Volitve odbora
9. Slučajnosti

Za Narodni svet koroških Slovencev:

Filip Warasch, l. r.
tajnik

dr. Joško Tischler, l. r.
predsednik

Dostop na občni zbor imajo vsi člani NSKS.

Prva seja občinskega sveta v Pliberku

Po dolgem smo imeli v Pliberku težko pričakovano prvo občinsko sejo. Ponovno se je izkazalo, da sta si OeVP in SPOe skoraj edini, kadar gre za nastop proti Slovincem. Vseeno lahko z zadovoljstvom za beležimo, da so se vsi odborniki Enotne liste učinkovito postavili za čim večjo izvedbo demokratičnih načel pri opravljanju dolžnosti občinskih svetnikov. Posrečilo se je prodreti z našimi predstavami o demokratičnosti z imenovanjem Antona Visočnika za komandanta gasilcev občine Pliberk. Izkazalo se je tudi, da je moč Enotne liste prav v dejstvu, da nimamo vezanih rok, ne levo ne desno, temveč bomo mogli uspešno prodirati v delu za interese vseh naših občanov.

Vodja frakcije, Štefan Tram-

puš je ponovno opozoril na nedemokratičen postopek pri razdelitvi resorjev v naši občini. Poudaril pa je, da je Enotna lista kljub temu pripravljena za konstruktivno in plodno sodelovanje v interesu vseh občanov.

Mestni svetniki prevzamejo sledeče resorje: finance, gospodarstvo in tujski promet: župan O. Mory, strojni park in ceste: podžupan inž. S. Kristan, občinski obrati in občinska poslopja: S. Trampus, tržna uprava: W. Tschuschnig, kmetijstvo in gozdarstvo: drugi podžupan F. Winkl, vodna preskrba, kanalizacija in zaščita okolja: St. Vavti,

Blaž Singer:

(7. nadaljevanje)

Gospodarska zakoreninjenost, eden osnovnih pogojev za obstoj slovenske narodne skupnosti na Koroškem

V rokodelskem obrtništvu zaznamujemo skupine, ki so se v zadnjem desetletju ekspanzivno razvijale poleg takih, katerih število se je močno skrčilo. Medtem ko je npr. število podjetij tradicionalne obrti (to so zlasti tesarji, kovači, krojači in šivilje ter kolarji, mlinarji in čevljarji) zmanjšalo za 30 do 55%, se je na drugi strani število podjetij sodobne obrti (inštalaterji, stavbeniki, tapetniki, vrtnarji in kemične čistilnice) povečalo za 35 do 170%.

Očividno je bil v zadnjem desetletju tudi porast podjetij na področju gostinske, prometne in trgovske obrti. Čeprav je bilo tudi v tej dejavnosti kot v industriji že v zadnjem desetletju zaznamovati pričetke koncentracije v smeri kapacitete in ponudbe, se je število podjetij trgovske obrti za 18%, podjetij prometne obrti za 35% in število podjetij gostinske obrti za 36% povečalo. Precej podobno kot v deželnem merilu se je število teh podjetij večalo in se veča tudi po območju koroškega dvojezičnega ozemlja.

Razvojna pot kmetijstva

Če sedaj po oceni strukturnih sprememb na industrijsko-obrtniškem sektorju gospodarstva in na njegovem tercialnem sektorju (to je na področju trgovine, gostinstva in prometa ter drugih uslug) v deželi ocenjujemo strukturne spremembe, ki smo jim priča v kmetijstvu, potem lahko kar v naprej ugotovimo, da so te spremembe veliko večji kot na ostalih dveh sektorjih gospodarstva. Med letom 1951 je v Avstriji prenehalo obstojati 64.896 samostojnih kmetij. S tem se je v zadnjih 20 letih število kmetijskih posestev zmanjšalo za 18% na 367.952. V istem času se je število v kmetijstvu docela zaposlenih oseb zmanjšalo za 48%. Pri tem je treba vendar upoštevati, da je bilo leta 1961 število v kmetijstvu docela zaposlenih oseb pri 808.300 osebah za 20% nižje kot leta 1951, da pa je bilo leta 1971 pri 523.800 osebah že za 35% nižje kot leta 1961.

Še bolj kot to pa frapira ugotovitev, da je

delež v kmetijstvu docela zaposlenih oseb na številu prebivalstva, ki ga statistika sodi v pripadnost kmetijstva in gozdarstva, znašal leta 1971 le še 55%, medtem ko je znašal leta 1961 še 70%. Ta primerjava kaže, da se kmečko prebivalstvo stara. Iz nje je mogoče spoznati, da mladina čedalje bolj zapušča kmetijski poklic in da število kmetijskih upokojencev — prej smo jih imenovali užitarje — naglo narašča. Leta 1961 je bilo v državnem merilu starostno zavarovanih 329.772 oseb kmečkih družin, lani pa le še 247.616. Njihovo število se je tekom desetih let zmanjšalo za več kot eno četrtino. V isti primerjavi pa se je število prejemnikov kmečke rente ali pokojnine povečalo za dobrih 30%, od 111.370 na 145.110. Leta 1961 je na 10 kmetov odpadlo 5 prejemnikov kmečke rente, leta 1971 pa že 7.

Iz tega prikaza sprememb v strukturi kmečkega prebivalstva v državnem merilu lahko sklepamo, kako se tudi med koroškimi Slovinci število kmečkega prebivalstva naglo manjša in kako na drugi strani število prebivalstva, ki pripada drugim poklicem, naglo narašča. Z ozirom na to, da je prišlo do prvega vala industrializacije dvojezičnega ozemlja in mest v njegovem obrobju šele po letu 1961 in z ozirom na to, da se je v istem času na tem ozemlju število turističnih nočitev več kot podvojilo, lahko brez pridržka pritrdimo spoznanju, da se je tudi med nami delež kmečkega

prebivalstva močno zmanjšal in da znaša — podobno kot v državnem merilu — kvečjemu še 15% celokupnega prebivalstva. Enako lahko pritrdimo spoznanju, da producira sedaj tudi med nami manj kmetijsko zaposlenih ljudi na proizvodno enoto več žita, mleka in kruha kot ga je pred 10 leti.

Tako se je obseg kmetijskih zemljišč na Koroškem med 1961 in 1971 zmanjšal od 45,2 na 43,5%, obseg njiv od 11 na 9,9%, obseg travnikov in pašnikov pa od 33,4 na 31,9%. Navzlic temu in čeprav se je število kmečkega prebivalstva v istem času zmanjšalo za več kot 6%, so pridelki rastlinske in živalske proizvodnje znatno višji, kot so bili pred 10 leti. Do tega spoznanja prihajamo, če primerjamo porast donosov v naši rastlinski proizvodnji kot osnovi oskrbe prebivalstva tako z žitom kot pa z mlekom in mesom.

Da bo tudi v prihodnje med nami še manj kmetov še več produciralo, leži jasno na dlani enako kot leži jasno na dlani, da se bo tudi v prihodnje število kmetov še naprej zmanjševalo in da bodo še večje površine naše zemlje naprodaj.

Ob takih spoznanjih pa ne moremo mimo tega, da z vso resnostjo razmišljamo o tehle vprašanjih:

(Dalje prihodnjč)

Šport - šport - šport - šport

NOGOMET

AVSTRIJA CELOVEC —
VOEST LINZ 2:0 (1:0)

V sredo je imela celovška Avstrija v gosteh odlično moštvo VOEST iz Linza. Celovski nogometaši so pred tekmo dejali, da morajo zmagati, zato se bodo borili do zadnje sekunde tekme. In res so držali besedo. S svojo dobro premišljeno in hitro igro so Celovčani kronali svoj trud z golom že v sedmi minuti, potem ko je Buzek zabil prvi gol za Avstrijo. Po vodstvu so se domači nogometaši zadovoljili bolj z obrambo, ki so jo dobro organizirali. Vkljub temu pa so dosegli Celovčani v 71. minuti še drugi gol. Messner je žogo idealno podal Emme-

richu, ta je stekel še nekaj metrov, potem pa jo je neubranljivo poslal v nasprotnikovo mrežo.

Pri Celovčanih so ugajali s svojo odlično igro: vratar Horvatič, Emmerich, in Mirneg, od Linčanov pa so igrali dobro: vratar Rettensteiner, Kircher in Mißfeld. Pred 3000 gledalci je dobro sodil Spiegl.

Kaj sta rekla po tekmi oba trenerja: Alfred Hohenberger (Avstrija): „Pohvaliti moram celotno moštvo, ki se je tako nesebično borilo do konca tekme, v zavesti, da je treba zmagati, kajti od te igre je bil odvisen obstanek v nacionalni ligi, in to se nam je posrečilo. Linški trener Pražak

Lothar Emerich (na desni) pa je bil na tekmi Avstrije Celovec proti linškemu VOEST ponovno uspešen. Na sliki dobro vidimo, kako mu je linški branilec Horvat postavil nogo, da je potem strel zgrešil vrata. Proti koncu v 70 minuti igre pa se mu je le posrečilo zabiti lep gol za svoje barve. S tem golom je celovška Avstrija po- višala rezultat na 2:0.

Vso pozornost zasluži v tekmi tudi napadalec Mirneg, ki je imel nekaj lepih priložnosti za zabiti gola, a mu je sreča obrnila hrbet, njegov sijajen volej strel je za las zgrešil vrata, drugega pa je linški vratar Rettensteiner ubranil. Mirnega vidimo na sliki čisto na levi, v temnem dresu.

se je brezdvomno zmotil, ko je mislil, da bo šlo pri nas prav lahko, kajti v Celovcu ne podarjamo točk kar tako.“

Pražak (VOEST) je dejal: „Zasluzena zmaga gostiteljev. Moji igralci so streljali na vrata prehitro in brez preudarka.“

AVSTRIJSKA NACIONALNA LIGA

Z velikim interesom pričakovana tekma med favoritoma za prvo mesto v avstrijski nacionalni ligi, Rapidom in innsbruskim Wackrom se je v torek, 15. maja, na Dunaju končala neodločeno 2:2 (0:1). Obe moštvi se bosta kmalu srečali tudi v finalu za avstrijski pokal. Pred 23.000 gledalci so taktično odlično pripravljeni Tiroli dvakrat prišli v vodstvo, vendar je Rapidu, prav tako dvakrat, uspelo izenačiti. Oba tekme sta se potem trudila, da bi dosegla odločilni zadetek za zmago, a se do konca nobenemu od obeh ni posrečilo tega.

Z neodločenim rezultatom se je innsbruski Wacker ponovno povzpел na drugo mesto na lestvici nacionalne lige, in ima samo dve točki manj (in eno tekmo manj) kot Rapid. Enako število, to je 31 točk, ima tudi Admira/Wacker.

Igre v nacionalni ligi so se potem, dan nato, to je v sredo, 16. maja, nadaljevale.

Za pokal pokalnih prvakov

Milano — Leeds United (1:0 (1:0))

Moštvo Milana je v sila napetem srečanju, v Solunu pred 45.000 gledalci, osvojilo naslov evropskega pokalnega prvaka, potem ko je z rezultatom 1:0 premagalo angleško enajsterico Leedsa. Italijan Chiarugi je izvedel prosti strel in poslal vratarju žogo za hrbet.

Angleži so bili v tem srečanju boljše moštvo, kar dokazujejo tudi njihovi številni nevarni strelji na Vecchijeva vrata, ki pa so bili preveč netočni ali jih je le-ta sijajno ubranil. (Podobna slika je bila, kot je znano, v Splitu, ko je Hajduk stalno napadal, a ni mogel zabiti nobenega gola zaradi nestrpnosti napadalcev.) Igra je postajala, zlasti proti koncu surova, posebno so se izkazali Italijani; v igro je morala poseči celo policija, sodnik pa bi moral dosoditi najmanj dve enajstmetrovki v korist Angležev.

Italijanski nogometaši so tako ponovili svoj podvig izpred nekaj let, ko so istočasno osvojili prvo mesto v državnem prvenstvu in v tekmovanju za pokal evropskih prvakov, kar dokazuje njihovo trenut-

no odlično formo, medtem ko je Leeds United, le pred dobrim tednom moral kloniti šibkejšemu Sunderlandu v tekmovanju za angleški pokal. Tu se zopet jasno vidi, da lahko zmagujejo tudi slabša moštva, ker je bila v danem primeru pač sreča na njihovi strani: „Žoga je resnično okrogla!“

Visoka zmaga SAK proti Weitensfeldu

Z visokim rezultatom 6:1 se je slovenskemu atletskemu klubu posrečilo dobiti eno najtežjih iger na tujih tleh, proti Weitensfeldu. Pred kuliso številnih slovenskih pristašev, ki so se z lastnim avtobusom pripeljali v Weitensfeld, je naše moštvo v lepi in hitri igri zopet potrdilo upe na zasedbo prvega mesta v svoji ligi. Moštvo, ki je igralo prvič z izredno dobrim konceptom novega trenerja prof. Mavčeca, ni bilo nikoli v nevarnosti, da bi izgubilo va- jeti iz rok. Razveseljivo je, da je vratar Wakounig našel svojo najboljšo formo v tej sezoni, saj je ubranil celo enajstmetrovko. Gole za naše moštvo so dali igralci Fera (3) ter brata Janko in Vin- ko Wieser.

Lestvica prvih treh:

	razlika golov	točke
1. Ob. Metnitztal	99 17	38
2. Slov. Atletski Klub	92 27	38
3. Wölfnitz	73 20	35

DVE SMRTNI ŽRTVI V MONZI

Na motornih dirkah v Monzi v Italiji sta se v nedeljo smrtno ponesrečila dva znana dirkača: Finec Jarno Saarinen, star 28 let in Italijan Renzo Pasolini, star 32 let.

V dirki motorjev v razredu do 250 kubi- kov je prišlo na ovinku Curva Grande do množičnega padca 14 vozačev, dva sta takoj umrla: Jarno Saarinen, novi „kralj“ z Fin- ske in Italijan Renzo Pasolini, ostali so za- dobili lažje poškodbe.

ITALIJANI NA MONT EVERESTU

Italijanska alpinistična odprava na najviš- jo goro sveta, na 8.848 metrov visok Mont Everest, se je pred kratkim zaključila uspešno. 5. maja sta dve navezi dosegli vrh iz zadnjega taborišča, ki so ga postavili v višini 8.513 metrov, potem ko so morali zaradi slabega vremena več dni čakati na višini 8.000 metrov. Navezi, ki sta dosegli vrh, sta sestavljala dva Italijana: Mirko Minuzzo in Rinaldo Carrel, ter dva Nepalca, šerpi Thapka Tenzing in Sambu Tamang.

V nedeljo po akademiji Slovenske gimnazije SAK - OBERES METNITZTAL - Začetek tekme: 17.30 Koschatovo igrišče (blizu dijaškega doma)

KSAVER MEŠKO:

V koroških gorah

NOVELE

Zavil je okrog grmadaste, nekako grozeče skale na precej ravno, a ozko in dovolj nevarno stezo: na desni je bila visoka stena, vsa razdejana in razrezana, na levi globok prepad.

Postal je, oddihal si. Čutil je, kako mu kleplje v prsih srce, preveč je pač hitel, hudo razvnela ga je tudi tako nepričakovana ločitev od drage deklice.

Kar je zaškripal za njim korak. Naglo se je ozrl, začutil, kako mu je oledenela kri v žilah: Tomaž je stal pred njim! Niti ganiti se ni mogel prvi trenutek, le strmел je nevarnemu, ker, kakor je čutil, na smrt užaljenemu tekmeču v sicer lepi, a zdaj od nagle hoje, morda še bolj od srčne- ga viharja ves spačeni, skoraj odurni obraz.

Tudi Tomaž je postal. Ni pogledal Ivanu v oči, mimo njega je zrl tja na molčeče, v svojem trdem molku prikrito grozeče vrhove, s čudnim, nekako odsotnim, izgubljenim izrazom.

„Kako lep je svet!“ je čez nekaj trenutkov spregovoril počasi, bolj sebi kakor Ivanu.

Ivanu je bilo, kakor da ga trda roka drži za srce in mu nič več ne utriplje. „Kaj govori zdaj o lepoti sveta?“

3 mu je spreletelo misli, a tako čudno, nekako kakor pri- dušen šum iz daljave.

„Res, lep!“ je kakor odmev Tomaževim besedam zamrmral komaj slišno, samo da je nekaj rekel.

„Lep, čudno lep! In velik — velik! Tam za gorami, pravi- jo, ga je še toliko,“ je kakor v nekaki težki zamaknjenosti poltiho nadaljeval Tomaž. Privzdignil je klobuk, poravnal si s čela črne kodraste lase, obrisal si potno čelo, rosno od nagle hoje, še bolj rosno morda od dušnega trpljenja, od žgočega strupa ljubosumnosti, od groznega naklepa, ki ga je nameraval zdaj in zdaj izvršiti — kdo bi vedel, kdo mogel to povedati?

„Velik je, Ivan — velik. Toda glej, Ivan — za naju oba ni prostora na njem... Ne, za naju oba ne — — ti — ali jaz — —“

„Tomaž — za Boga —“

Obe roki je stegnil dijak prot injemu, kakor bi mu hotel v zadnjem trenutku zabraniti —

Prepozno!

Presunljiv krik v molčečo gorsko samoto —

in Tomaž je stal sam na okzi stezi. Nagnjen nekoliko naprej je s strahotno izbočenimi očmi, kakor bi mu hotele planiti iz jamic in dol za njegovo trtjivo, strmел v globočino, iz katere se je še kratke trenutke slišalo udarjanje telesa ob ostre čeri — potem mrtva tišina...

Počasi se je vzravnal, spet snel klobuk, kakor v sanjah si popravljaj lase, si brisal vroče, potno čelo...

Ko Ivana še drugi dan ni bilo domov, so domači zaslu- tili nesrečo. Vsi moški so ga šli iskat. Pri Markovih so zvedeli, da je šel tam mimo v gore. Na ostrem zobu ob tisti nevarni poti je opazil mladi hlapec Tine, ki je imel

V nedeljo, dne 27. maja 1973, bo na domačem igrišču v Celovcu (Koschatstraße, to je blizu dijaškega doma) odločilna igra Slovenskega atletskega kluba proti prvaku lige Oberes Metnitztal. Predsedstvu kluba se je posrečilo postaviti termin igre tako, da bo vsem slovenskim rojakom, ki bodo

prišli na akademijo Slovenske gimnazije, dana možnost prisostvovati tej važni igri po akademiji. Igra se bo začela ob 17.30 uri. Pozivamo vse rojake, da se udeležijo tega velikega športnega dogodka in s tem dajo tudi moralno podporo našemu mlademu slovenskemu moštvu!

VI.

Tomaž je stal pri oglenici. Močno, z vsem telesom, kakor ga noge ne bi dobro držale, se je opiral ob očrneli ročaj lopate, z mračnim, polzakrite groze polnim pogledom strmел v gorske višine. Obraz mu je bil čudno posinjel.

Izza ogla kočje je prišla Lenka. Postal je, negibno, prodirno ga gledala nekaj trenutkov; oči so ji bile kalne, a čudno ledene in grozeče. Tudi obraz ves resen, vsa tista lepa otroška vedrost, ki jo je delala še mlajšo, kot je bila, je bila nekam izginila.

Čez nekaj časa je vzdrhtela, kakor bi se bila zbudila iz hudih sanj. Počasi je stopala proti klopi.

Tomaž se je sunkovito zganil, ko jo je opazil, kakor bi se bil silno prestrašil. Naglo se je sklonil, burno začel razkopavati že tako precej razrito oglenico.

Ustavila se je pred njim, merila ga s čudnim pogledom, kakor bi nekaj pričakovala od njega, prosila ga s pogle- dom za nekaj velikega, za oba odločilnega in odrešilnega. Ko ni nehal z delom, ne je pogledal, ne se zmenil zanjo, se je hipoma stresla kakor v silni bolečini.

„Ali si ga ti?“

Zdaj je vztrepetal Tomaž, ko je zaslišal ta glas, kakrš- nega od nje še ni bil slišal, poln gnusa in sovraštva. „To- rej ve!“ mu je zakričalo v srcu, v vesti, ki ga je pekla, bičala, trpinčila, da bi najrajši sam izkričal: „Morilec!“

Ves svet se je v tistem trenutku zanj zrušil.

Kakor bi hotel ubiti ta glas, ubiti njo in sebe, je z vso

Njen dom je na deželi, nedaleč od sedmerih ribnikov. Hiša stoji na samotnem kraju za gozdom, mimo pa teče majhen potoček. Ob potočku pelje pot in po njej je večkrat prihajal mimo fant, ki ga ni poznala. Vsako nedeljo je šel mimo ob štirih popoldne. Nikoli se ni spremenil. Ko je hodila v 8. razred osnovne šole, ga je še videla, potem pa nič več. Blizu ni bilo otrok, da bi se z njim igrala, bratca pa sta še bila premajhna. Ob delavnikih je morala težko delati, zato je komaj čakala nedeljo. Popoldne je šla na travnik ob potočku in tam

Kajti ona ga ni poznala. Vprašala ga je še, zakaj potem hodi po tej poti, ki je najdaljša in najsamotnejša, saj je doma kar dvajset minut od tod. Govoril je počasi in premišljeno. Kako lep glas je imel, veter se je lahko igral z njegovimi črnimi lasmi, njegove plave oči so jo pa tako ljubeče gledale. Povedal ji je tudi, da mu je ime Peter in da je bil pri vojakih. Tako sta se pogovarjala kar dobri dve uri. Tiho, neslišno je padal mrak, prižgale so se že prve zvezde. Zaslišala je mamin klic. Takrat je plaho rekla:

„Boš v nedeljo zopet tu štela bele liste in ugotovila, da te ljubi? Oh, ko bi le vedel, na koga si mislila?“

Obljubila mu je, da bo zopet tam. Zadrženo ga je vprašala, kako to, da vé, kaj so ji povedali listi bele marjetke. Odgovoril ji je, da je to opazil na njenem obrazu. Potem mu je voščila lahko noč in stekla domov, saj se je bala, da bi za ta njen pogovor zvedela njena mama. Toda materi ni ušla njena sreča na obrazu.

Nato si je pela ves teden ob večerih, ko je v hlevu krmila živino. Komaj je čakala nedeljo. Mislila je samo nanj. Potem sta se srečavala nedeljo za nedeljo. Nikoli pa si nista povedala, da ljubita drug drugega. To je ostalo skrito.

Toda kakor se vsaka sreča rada prej ali slej konča, se je tudi njuna.

Peter si je kupil avto in se je vozil vsak dan v mesto v službo. A prehitro je vozil. Zgodila se je huda nesreča, fant je bil hudo ranjen. Ko je ležal v bolnišnici v borbi med življenjem in smrtjo, ga je prišla obiskat.

Kot bi čutil, da je ona, je rahlo odprl

oči. Sklonila se je in ga poljubila na njegovo povito čelo. Govoril je komaj s tihim, pretrganim glasom.

„Niso lagali listi bele marjetke. Ljubil sem te, zato sem hodil po daljši poti. Vedel sem, da čakaš name, a takrat si bila še premlada. A že takrat sem vedel, da te bom ljubil vse življenje.“

Morala se je nagniti čisto k njegovim ustom, da je slišala te besede. Nato je še izgovoril:

„Bodi srečna... ne joči...“ Še enkrat je padel v nezavest. Planila je v jok, tiho je odšla iz sobe.

Ko jo je drugi dan pozdravilo sonce, ji je zvon povedal, da njega ni več. Žalostno so peli zvonovi na hribu. Zameglilo se ji je pred očmi. Nasloniti se je morala na bližnje drevo. Zdelo se ji je, kot da so ji iztrgali srce. Domači so jo razumeli. Mama jo je tolažila, toda vsaka beseda je bila zaman. Kupila je šopek nageljnov in jih položila poleg drugih na sveže izkopen grob. Ko je njegovo mlado telo prekrila zemlja, je zanjo izginila vsa sreča, odšel je svet njenih sanj in vse nade njenega življenja. Zopet so prihajale nedelje, druga za drugo, toda ona je še vedno bila žalostna.

Čez nekaj let se je poročila. Toda rana je ostala. Kolikokrat jo vidimo, ko nese šopek rož na njegov grob. Vsakega maja gre k bližnjemu gozdu in nabere šopek šmarnic ter jih posadi na njegov grob kot spomin na njeno prvo ljubezen. Saj so beli cvetovi šmarnice prav tako nežni in nedolžni, kot sta bili njuni srca, ko sta se združili.

M. Rataj

Vinko Beličič:

KNEŽA

*Cerkovnik je prižgal sveče:
iz teme so stopile svetnice blesteče
z velikimi očmi
in obstale,
kot bi poslušale,
kako dež na grobove šumi.*

— Do tu je v davni dospel naš rod:
udrl je v samote, osvojil strmine,
pognal korenine,
utrl si v bodočnost pot.

*U belini dolgih zim
ozre se kdaj v mrč dolin,
v žaru kratkih poletij
oko se mu sveti
ob dehtanju smrek in zorenju žit. —*

*O davne svetnice, priče tistih,
ki dež jim izpira kosti:
njih sok je zdaj v mladih listih,
še nje naj poživilja vaš sij!*
(Iz zbirke „Bližine in daljave“, Trst 1973)

Planinska radost

*Tam, kjer kipijo proti nebu mogočni
vrhovi planin, tam kjer rastejo stoletne
smreke in kjer je zrak čist in namesto uma-
zanih rek tečejo hitri gorski potoki, katerih
šumenje se čudovito spaja s pesmijo ovčjih
zvoncev, ki se oglašajo po prostranih paš-
nikih, tam stoji prislonjena v breg majhna
hišica.*

*Marsikdo te hišice ne bi opazil, toda
meni pomeni veliko. Toliko kot mogočne
planine in tovarna v dolini, ki mi daje
kruh. V tej hišici živi ona, hči planin in
sreča mojega srca.*

*Ni lepšega trenutka od tistega, ko lahko
za trenutek odložim delo, zapustim tovar-
no in se umaknem iz mestnega hrupa v ču-
dovit gorski svet tišine.*

*Večeri se, sonce gre k zatonu, poslednji
žarki oblivajo vrhove, od nekod prinese
veter komaj slišen glas pesmi. V večerni mir
se oglašajo zvon iz zvonika gorske cerkvice,
ob potoku zalaja srnjak.*

*Sedim na klopi pred hišico. Moj pogled
plava po še zasneženih vrhovih, ki so vsi
ožarjeni od poslednjih sončnih žarkov. Le-
pota gorskega sveta me vsega prevzame.*

*V tej zamaknenosti me zdrami glas. Hi-
poma se ozrem in pred menoj stoji moje
dekle in se mi smehlja. Potem prisede k
meni na klopi, nasloni glavo na moja ra-
mena, in moja roka jo močno objame. Ka-
ko srečen sem v tem trenutku!*

*Ko odhajam spet nazaj v dolino, se na
obronku še enkrat ozrem nazaj v mir, na
hišico in dekle, ki mi maha. Moj vrisk
splava po prostranem gorskem svetu, se
odbije od sten in zamre med mogočnimi
vrhovi.*

Tu je doma moja sreča!

H-j

Kratka sreča

sama kovala svoje gradove v oblakih. Zaman se je ozirala po poti, tistega fanta že ni videla skoraj dve leti.

Nekega večera je zopet sedela ob potočku in poslušala tiho žuborenje vode, gledala je, kako so se valovi podili in skakljali preko belih kamenčkov. Veter ji je prinašal čudovite melodije čričkov in vonj po cvetočih travnikih. Njene misli pa so bile daleč, iskale so nekaj, kar je bilo daleč, nedosegljivo.

Ta večer je bila silno vznemirjena. Ni slišala tihih korakov, ki so se bližali. Ravno takrat je štela liste bele marjetke in ugrabila, ali jo je neznan fant kdaj opazil. Štela je: „Ljubi, ne ljubi...“

Prišel je zadnji list in beseda „ljubi“. Takrat se je nekdo ustavil in rahlo pozdravil. Dvignila je glavo in ostrmela. Pred njo je stal on. Nekaj časa sta se gledala, nato pa jo je vprašal, kaj dela sama v prihajajočem mraku. Njen odgovor je bil kratek: bilo ji je dolgčas in je odšla h potoku ter čakala. Da, zareklo se ji je. Pogledal jo je s sijočimi očmi. Bil je tako silno lep. Njeno srce je tolklo z vso silo.

Nato jo je vprašal, čigava je, kajti ni je prepoznal. Spominjal se je, da jo je že nekoč videl, toda čigava je, tega se ni mogel spomniti. Ko mu je odgovorila, se je začudil, kako je iz tiste male punčke v teh letih zrastle že takšno dekle.

„Prej si rekla, da čakaš, toda nisi povedala koga. Bi lahko zvedel?“ jo je vprašal.

Oblila jo je rdečica in najraje bi mu odgovorila: „Tebe čakam, čakam te že dve leti, a tebe ni!“ Toda njena usta so ostala nema, saj so govorile oči. Potem se je še ona opogumila in ga vprašala, čigav je.

Mati me je razumela

Bilo mi je štiri ali pet let. Vaški otročaji smo se igrali na domačem travniku. Zvijali smo kačo, tekali, se lovili in uganjali druge norčije. Jaz pa, zguba zgubljena, sem se med tekanjem spotaknila in pok po tleh! Nenadoma sem začutil med vratom in ramo žgočo bolečino. Zajokal sem.

Tovarišija se je razbežala, le bratranec je ostal. Nemo me je pobral in me peljal v hišo, k materi. Pogledala me je s solznimi očmi in dejala:

„Ja, Tonček, kaj si pa delal?“

Otročje jokavo pa je samo jokalo. Mati me je gledala še z vlažnejšim pogledom. Ponovno me je vprašala, kaj mi je. Končno sem ji vso stvar „izkolcal“, a med kolcanjem vneto dodajal solze.

Hitro me je umila ter preoblekla pa „hajd“ na kolo z menoj in k zdravniku. V bolnišnici naju je sprejel dežurni zdravnik. Pisano me je pogledal in porogljivo dejal:

„Kaj je krota divjala in seveda po nerodnosti padla ter si zlomila ključnico! Na rentgen z njim!“

In res — zdravnikova prerokba se je potrdila. Imel sem zlomljeno ključnico. Nekaj surovih gibov, zdravnikovih seveda, in že so kosti poravnane, jaz pa že povit.

V poletni vročini sem v poznih nočeh spal

nemirni sen. Nad menoj pa je bedela mati. Vsa v solzah mi je šepetala v ušesa na tisoče nežnih besed. Z njeno pomočjo sem zaspal v tistih težkih trenutkih. Kadar sem se ponoči prebudil, sem nekaj časa poslušal ljubeznivo petje slavca ali sem zastokal od bolečine, če je bila pri meni mati in me tolažila. Težko je bilo, a pomagati si nisem mogel.

Tiste tedne in mesece, ko sem bil poškodovan, mi je bila mati najboljša tolažnica.

*

Čas je hitro tekkel. Po mesecih, ko sem ozdravel, se je spremenil moj odnos do matere. Iz otroške trme sem ji nagajal in ji grenil že tako grenko življenje. Nekoč pa me je oče opomnil in spomnil na mojo bolezen. Dodal je, kako je materi hudo, ker jo žalim. Skesan sem se sklenil materi opravičiti. Šel sem k njej in jo jokaje prosil odpuščanja. Takrat so solze orosile tudi njen obraz. In v tem svetlem trenutku mi je oprostila mojo nagajivost. Pomirjen sem šel od nje. Z vrta pa sem videl, kako je zajokala v temnem kotu kuhinje. Takrat sem jo prvič razumel.

O, mati, oprosti mi to, te prosim še danes! Koliko gorja si prestala zame! A jaz sem ti vračal dobro s hudim!

močjo treščil lopato na razgrebeno kopo, se obrnil in, ne da bi bil Lenko še pogledal, odhajal proti gozdu.

„Kajn...“

POŽIGALEC

„Jezus, Marija!“

Ko je, opotekaje se v pijanosti, zavil okrog ogla velike, v trdi noči molče in nekako grozeče speče gostilne, se mu je nenadno izvil grgrajoč, od groze na pol zadušen vzrič. Z obema rokama se je zgrabil za glavo, s preobilico žganja še vso napolnjeno in omamljeno. Naslonil se je na zid, da se ne bi zgrudil, ne toliko od pijanosti kakor od prestrašenosti, od uničujočega spoznanja: „Torej res! Nisem samo sanjal, ne si v pijanosti domišljjal.“

Niti čutil ni več pijanosti: kakor bi ga bila udarila težka, a čudodelna roka in mu s tem udarcem pregnala vso omamico iz glave. A namesto alkoholne pijanosti ga je vsega ohromila pekoča zavest: „Hotel sem, zdaj je storjeno.“

Kakor da je postal del zida, ki je slonel ob njem, je stal negiben, brez moči ter strmел gor na streho skednja in hlevov. Gost dim se je valil iznad njih, v širokem snopu je kipel iz slemena, rasel višje in višje proti brezvezdnemu nočnemu nebu, pozibaval se sem in tja kakor jagnedi spodaj ob reki, kadar jih maje jesenski veter. V višini je bledele, redčile se, trgal se in se izgubljal v mlačnem ozračju, kakor bi ga pila žejna noč, srkalo ga vase temno, z dežjem grozeče nebo.

Kar je kakor pod bolečim udarcem vztrepetal po vsem telesu. Zaprl je oči, da ne bi ničesar videl, zatisnil si z

rokami ušesa, da ne bi slišal, kako prasketa na strehi opeka, prav kakor bi se vadil na trapniku za poslopjem oddelek vojakov streljanja s strojnimi.

A dasi si je obupno zatiskal in mašil ušesa, je jasno slišal, morda res bolj v mislih in strahu kakor telesno, kako prasketa opeka, kako se lomi in drobi, kako se koščki luščijo drug od drugega, kako drčijo po strehi, kako padajo pod kap kakor pozimi cime, ledene sveče, če razposajen deček s palico udari po njih. In dasi je tako tesno zapiral oči, je videl vso grozoto v še strašnejši luči.

Pa je odprl oči, roke odtegnil od ušes. In je še huje zadržtel po vsem telesu, da so mu noge klecale in bi se malone zrušil. Hladen pot je začutil na čelu.

„Ali ni pomoči? Morda bi —?“ je skušal najti rešilno pot; obupno je iskal in razmišljal, kaj bi bilo treba storiti, da bi ne bilo, kar je.

Pa ni našel, ni vedel ničesar. Kako zdaj tudi pomagati, kako storiti storjeno nestorjeno? Ker glej, že sili in kipi za dimom plamen skozi razpokano streho. S svetlimi jeziki sika kakor razdražen gad, srdito se zajeda v temnosivi stolp dima, ki se meče v višino, kakor bi hotel uiti ti žgoči, nenasitni strasti.

„Gori!“

Ni bil on, ki bi bil moral prvi klicati, ne on, hlapec Gregor. Njega je klic le prestrašil, da so se mu kolena še huje zašibila. A zaklical ni on, dasi mu je klic na pomoč trepetal v grlu in v vsaki žilici telesa, odkar je bl stopil izza ogla in ogenj zagledal. Dušil in pekel ga je, da je trepetal tudi od te bolečine, ne samo od telesne slabosti, od dušne groze. A zakričati: „Gori! Pomagajte!“ — ni mogel.

Nekako podzavestno je čutil: „Zakličem in se sam izdam, da sem jaz zažgal.“

Ne, ni bil on. V nadstropju, skoraj tik nad njim, se je bilo s plašno naglico odprlo okno; in ženski glas, v preplašenosti nenaravno vreščoč, je zaklical: „Gori!“ In je še ponovil, v še hujši grozi: „Gori!“

„Natararica!“ je pretreslo Gregorja. „Če me vidi, sem izdan.“ Ta nevarnost je v trenutku razgnala svinčeno težo, ki mu je ležala na mislih in ga delala vsega slabotnega in nezmožnega. Naglo, a tiho in prihuljeno se je umaknil za ogel.

„Ali me je videla? A ni mogoče. Gledala je gotovo le v ogenj. In vsa zbegana je, že iz glasu se sliši.“

Za trenutek je postal za oglom, oddahniti si je moral. Polmračno je bilo tam, a cesta dalje v vas je bila že razsvetljena. V zvoniku se je zdrznila ura, počasi, z močnimi udarci, ki so pa na pol tonili v hrušču požara, je bila, dolgo, enajst, morda dvanaajst, šteti v zmedenosti in preplašenosti ni mogel, ni utegnil. Kakor bi ga ti zvoneči glasovi nekako pritegovali, se je ozrl proti cerkvi. In je videl, kako mogočni beli zvonik, ki se je dvigal proti nebu kakor nekak tekmeč visokemu stolpu dima, že jasno obsevajo žarki. Čez streho cerkve, iz temnega skrila, se je pretakala svetloba, kakor bi plala čeznjo goreča reka.

Nenadno se mu je zazdelo, da se zvonik in cerkev gibljeta. Prav kakor bi hotela zbežati, da se ogenj ne bi lotil tudi njiju — zvonik je krit z lesenimi deščicami, streha je stara, že preperela, zdaj zelo suha, kak ogorek, morda samo iskro naj zanese veter tja gor in v nekaj trenutkih bo vse v ognju. (Dalje prihodnjic)

tedenski program

RADIO CELOVEC

NEDELJA, 27. 5.: 7.10 Duhovni nagovor — Po vaši želji. — PONEDELJEK, 28. 5.: 13.45 Informacije — Saša Martelanc: Šimej išče botra. — TOREK, 29. 5.: 9.30 Za vsakega nekaj. — 13.45 Informacije — Šport — Otroci, poslušajte! — SREDA, 30. 5.: 13.45 Informacije — Tam dou za Dravo... (Poje kor. vokalni kvintet DPD „Svoboda“ iz Prevalj). — Iz koroške literarne delavnice (F. Lipuš: Poklic. Bere Miha Travnik). — ČETRTEK, 31. 5.: 7.10 Duhovni nagovor — Dr. France Vrbinc: Dekla in Kraljica. — PETEK, 1. 6.: 13.45 Informacije — Godbe na pihala. — SOBOTA, 2. 6.: 9.00 Rubrika za jugoslovanske delavce, zaposlene v Avstriji. — Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

AVSTRIJSKA TELEVIZIJA

1. PROGRAM

NEDELJA, 27. maja: 16.30 Za otroke od 5. leta dalje: Pasje življenje — 16.40 Za otroke od 11. leta dalje: Moj prijatelj Ben — 17.05 Za mladino od 14. leta dalje — 17.55 Papatin, lahko noč za najmlajše — 18.00 Veselje ob glasbi — 18.30 Prizma — 19.30 Čas v sliki — 19.40 Šport — 20.10 Kristjan v času — 20.15 Slučaj Brühne-Ferbach (1. del) — 21.25 Veseli klasiki — 22.05 Šport in čas v sliki — nočna izdaja.

PONEDELJEK, 28. maja: 18.00 Znanje - aktualno — 18.25 Predno greš spat, lahko noč za najmlajše — 18.30 Stan Laurel in Oliver Hardy — 18.55 Gospodarstvo videno od blizu — 19.00 Avstrija v sliki — 19.20 ORF danes — 19.30 Čas v sliki in kultura — 20.06 Šport — 20.15 Ljudje na ranču Shilo — 21.20 Šola za starše — 21.30 Prometni obzornik — 22.30 Čas v sliki — nočna izdaja — 22.35 Menežerstvo.

TOREK, 29. maja: 18.00 Tečaj angleškega jezika: Walter in Connie — 18.25 Predno greš spat, lahko noč za najmlajše — 19.00 Avstrija v sliki z Južno Tirolsko — 19.20 ORF danes — 19.30 Čas v sliki in kultura — 20.06 Šport — 20.15 Svet knjige — 21.05 Slučaj: Brühne-Ferbach (2. del) — 22.10 Čas v sliki — nočna izdaja.

SREDA, 30. maja: 10.00 Televizija v šoli: Koroška — 10.30 Električno energetsko gospodarstvo — 11.00 Program za delavce: Carovnice danes — 16.30 Za otroke od 6. leta dalje: Pravljica iz dežnika — 17.15 Za otroke od 11. leta dalje: Antena — 17.35 Indijanska reka — 18.00 Tečaj francoskega jezika — 18.25 Predno greš spat, lahko noč za najmlajše — 18.30 Kuhinja v televiziji — 19.00 Avstrija v sliki — 19.20 ORF danes — 19.30 Čas v sliki in kultura — 20.06 Šport — 20.15 Športni prenos — 22.00 Čas v sliki — nočna izdaja — 22.05 Boj brez usmiljenja.

ČETRTEK, 31. maja (Vnebohod): 10.00 Božja služba v cerkvi v Lillienfeldu — 16.30 Za otroke od 5. leta dalje: Pasje življenje — 16.40 Za otroke od 6. leta dalje: Toby in Tobija — 17.10 Za družino: Čudoviti vodni svet — 17.55 Predno greš spat, lahko noč za najmlajše — 18.00 Lahko poučujemo verouk? — 18.30 Iskanje raja — 19.30 Čas v sliki — 19.40 Šport — 22.10 Kristjan v času — 20.15 Imamo Tick — 21.30 Nedeljski glasbenik Aleksander Borodin — 22.35 Čas v sliki — nočna izdaja.

PETEK, 1. junija: 10.00 Televizija v šoli: Večerja — 10.30 Mesto dela zgodovino — 11.00 Program za delavce: Osvojitve Everesta — 12.15 Menežerstvo — 12.45 Klub seniorjev — 18.00 Deklice na šesti stopnji — 18.25 Predno greš spat, lahko noč za najmlajše — 18.30 Očarljiva Ženi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.20 ORF danes — 19.30 Čas v sliki in kultura — 20.06 Šport — 20.15 Saga o Forsytilh, serijski film — 21.10 Diskusija ORF — 22.10 Čas v sliki — nočna izdaja — 22.15 Gospod doktor, angleška šaloigra.

SOBOTA, 2. junija: 16.30 Za otroke od 5. leta dalje: Hišica — 16.55 Čudežna flavta — 17.10 Za otroke od 11. leta dalje: Kdo je Tyrant King? — 17.35 Za družino — 18.25 Konj, ki kiha, lahko

noč za najmlajše — 18.30 Kultura — posebno — 18.55 Slavna srečanja — 19.20 ORF danes — 19.30 Čas v sliki — 20.06 Šport — 20.15 Čekneko ne potuje — 21.35 Šport — 22.05 Čas v sliki — nočna izdaja — 22.10 Dr. Gripfen na krovu.

2. PROGRAM

NEDELJA, 27. maja: 18.00 Tedenski magazin — 18.30 Prezezi — 19.40 Kultura — posebno — 20.05 Vprašanje kristjana — 20.10 Izobrazba — 20.15 V lastni zadevi, prenos iz St. Pöltna — 21.45 Čas v sliki.

PONEDELJEK, 28. maja: 18.30 Boj za obstanek — 19.15 Množina — oblike — relacije — 20.09 Izobrazba — 20.15 Književnost v sliki — 22.05 Avstrija v sliki, čas v sliki in kultura.

TOREK, 29. maja: 18.30 Vzgoja k človečnosti — 19.00 Poskrbeti — zgodnje spoznanje — zdravljenje — 19.30 Čas v sliki in kultura — 20.00 ORF danes — 20.09 Izobrazba — 20.15 Pri Modrem kozlu — 21.45 Avstrija v sliki z Južno Tirolsko, znanje — aktualno, čas v sliki in kultura.

SREDA, 30. maja: 18.30 Šolski poskusi — šolske reforme — 19.00 Menežerstvo — 19.30 Čas v sliki in kultura — 20.09 Izobrazba — 20.15 Enaindvajset — 21.00 Beg na Ibizo — 21.45 Avstrija v sliki, čas v sliki in kultura.

ČETRTEK, 31. maja (Vnebohod): 18.15 Noč v velemestu, filmska komedija — 19.30 Čas v sliki — 19.40 Pestra, umetniško zabavna prireditev Don Luria — 20.10 Izobrazba — 20.15 Osvojitve Everesta — 21.30 Čas v sliki.

PETEK, 1. junija: 18.30 Gimnastični tečaj z jazzom, popom in beatom — 18.45 Pota k umetnosti — 20.00 Spotoma ob koncu tedna — 20.09 Izobrazba — 20.15 Ljubezen v mestu — 21.50 Avstrija v sliki; čas v sliki in kultura.

SOBOTA, 2. junija: 16.10 Ni časa za komedijo — 17.40 Saga o Forsytilh, serijski film — 18.30 Kumič — 18.55 Glasbena poročila — nato Egenbergerjev glasbeni koledar za juni — 20.09 Izobrazba — 20.15 Spančkej, moj prinček — 21.30 Čas v sliki.

LJUBLJANSKA TELEVIZIJA

NEDELJA, 27. 5.: 8.50 Neznani letiški predmeti — 9.40 Po domače z Zadovoljnimi Kranjci — 10.10 Kmetijska oddaja — 10.55 Mozaik — 11.00 Otroška matineja — 11.55 Poročila — 12.00 TV kažižpot — 17.55 Poročila — 18.00 Velike bitke II. svetovne vojne — 19.45 Risanka — 20.00 TV dnevnik — 20.30 TV barometer — 20.35 Večer s

AKTUALNOSTI PO SVETU PO SVETU PO SVETU PO SVETU PO SVETU

† AKADEMSKI SLIKAR LAČJI PANDUR

V Mariboru je pred kratkim umrl Lačji Pandur, znani akademski slikar in profesor pedagoške akademije v Mariboru. Rajni je vse svoje moči in sposobnosti posvetil razvoju slikarstva.

Rodil se je 25. oktobra 1913 v Lendavi. Slikarstvo je študiral na akademiji za likovno umetnost v Zagrebu in tam tudi diplomiral. Pozneje je svoje znanje izpopolnjeval tudi na Madžarskem. Lačji Pandur je razstavljal na vseh razstavah Društva slovenskih likovnih umetnikov. Razstavljal je sam in v skupinah v Ljubljani, Mariboru, Celju, Beogradu, Skopju in še na številnih drugih razstavah v Jugoslaviji; dalje na Madžarskem, obeh Nemčijah, Avstriji, na Švedskem, v Veliki Britaniji in nekaterih drugih državah.

INDIJANCI V „RANJENEM KOLENU“ SE BOJIJO NAPADA

Kot smo že zadnjič poročali, se o Indijancih spet mnogo piše. Pisali smo tudi, da so Indijanci plemena Siux v Združenih dr-

Stanom — 21.25 Dobre stare melodije — 21.40 Športni pregled — 22.10 Poročila.

PONEDELJEK, 28. 5.: 9.05 Odrpta univerza — TV v šoli — 10.30 Angleščina — 10.45 Nemščina — 11.00 TV v šoli — 14.45 TV v šoli — ponovitev — 15.40 Angleščina — ponovitev — 15.55 Nemščina — ponovitev — 16.10 TV v šoli — ponovitev — 16.45 Madžarski TV pregled — 17.45 Niko Kuret: Obuti maček — 18.05 Risanka — 18.15 Obzornik — 18.30 Skrivnosti Jadrana — 18.55 Mozaik — 19.00 Mladi za mlade — 19.45 Risanka — 20.00 TV dnevnik — 20.25 TV barometer — 20.30 Pete Arien: Žrtev — 22.00 Kulturne diagonale — 22.50 Poročila.

TOREK, 29. 5.: 9.35 TV v šoli — 10.40 Ruščina — 11.00 TV v šoli — 14.45 TV v šoli — ponovitev — 15.35 Ruščina — ponovitev — 15.55 TV vrtec — ponovitev — 16.10 TV v šoli — ponovitev — 17.65 Madžarski TV pregled — 17.45 E. Peroci: Poslavljamo se — 18.00 Risanka — 18.10 Obzornik — 18.25 Od zore do mraka — 18.55 Mozaik — 19.00 Poškodbe pri otrocih — 19.20 S kameru po svetu: Korzika — 19.45 Risanka — 20.00 TV dnevnik — 20.25 TV barometer — 20.35 Pogovor o... — 21.25 L. N. Tolstoj: Vojna in mir — 5. del — 22.15 Poročila.

SREDA, 30. 5.: 8.20 TV v šoli — 11.00 TV v šoli — 16.45 Madžarski TV pregled — 17.40 Mačkon in njegov trop — 18.10 Obzornik — 18.25 Na sedmi stezi — 18.45 Uvod v plavanje — 19.00 Mozaik — 19.15 Zabavno glasbena oddaja — 19.45 Kozmetično ogledalo — 20.00 TV dnevnik — 20.25 Nogomet Ajax: Juventus — 22.15 Nočno — 22.30 Poročila.

ČETRTEK, 31. 5.: 9.35 TV v šoli — 10.30 Angleščina — 10.45 Nemščina — 11.00 Francoščina — 14.45 TV v šoli — ponovitev — 15.40 Angleščina — ponovitev — 15.55 Nemščina — ponovitev — 16.10 Francoščina — 17.05 L. Suhodolčan: Tajno društvo PGC — 18.15 Obzornik — 18.30 Tišina, na sporedu je nemi film — 18.55 Neznani letiški predmeti — 19.45 Risanka — 20.00 TV dnevnik — 20.25 Kam in kako na oddih — 20.40 Četrtekovi razgledi — 21.30 T. Arsovski: Zahod nad Jezersko deželo — 22.20 Poročila.

PETEK, 1. 6.: 16.45 Madžarski TV pregled — 17.45 Veseli tobogan — 18.15 Obzornik — 18.30 Profesor Baltazar — 18.40 Cesta in mi — 18.50 Pet minut za boljši jezik — 18.55 Mozaik — 19.00 Kratek film — 19.15 Naš ekran — 19.45 Risanka — 20.00 TV dnevnik — 20.25 TV barometer — 20.35 Zelenita posredovalnica — 22.15 XXI. stoletje — 22.40 Poročila.

SOBOTA, 2. 6.: 16.30 Evropsko prvenstvo v boks — 18.00 Obzornik — 18.15 Mr. Magoo vam predstavlja — 19.00 Risanka — 19.10 Mozaik — 19.15 Od danes do jutri — 19.45 Risanka — 20.00 TV dnevnik — 20.25 TV barometer — 20.30 Nastop vojaških orkestr — 22.00 Šerif v New Yorku — 23.10 TV kažižpot — 23.30 Poročila.

žavah zasedli mesteca „Wounded Knee“ — „Ranjeno koleno“ v zvezni državi Južne Dakote. S tem so hoteli protestirati in opozoriti ameriško in svetovno javnost na nezastlišano krivico: socialno, etnično in gospodarsko zatiranje in zapostavljanje.

Med ameriški policijskimi enotami in Indijanci Sioux je prišlo med časom zasedbe že večkrat do pogajanj in zmerom so se razbila. Rdečepolto prebivalstvo je začelo pred nekaj dnevi utrjevati barikade, ki so jih postavili v vasi in kopati globok jarek, da bi se zavarovali pred morebitnim napadom zvezne policije, ki je obkolila „Ranjeno koleno“. Po svoji radijski postaji stalno obveščajo prebivalce o položaju v zasedenem mestecu in opozarjajo na možnost napada.

Končno sporazum v sporu v „Wounded Knee“

Skupina ameriških novinarjev je preletela s helikopterjem „Wounded Knee“. Boki helikopterjev so novinarji prepleskali z velikimi belimi napisi „Press“ (tisk), da bi jih manifestanti ne zamenjali za policijske vohane in ne bi streljali nanje. Indijanci so jim pomahali v pozdrav.

Medtem poročajo iz Amerike, da se je končala zasedba mesteca „Ranjeno koleno“. Predstavniki Indijancev so z ameriški oblastmi podpisali sporazum, v katerem se zasedbeniki kraja zavezujejo, da polagajo orožje.

Darujte za tiskovni sklad!

MEDNARODNO PISATELJSKO SREČANJE V BREZAH

BREZE (FRESACH). — Poročali smo, da bo v mali idilični vasi na gornjem Koroškem v Brezah (Fresachu) mednarodno srečanje pisateljev. Kot je povedal Walter Nawotny, predsednik Društva pisateljev Koroške, bo to srečanje v Brezah od 1. do 3. junija. Tam bodo imeli književniki, ki bodo prišli iz Zvezne republike, Nemčije, Madžarske, Romunije, Jugoslavije, seveda pa domači pisatelji iz Avstrije, priložnost za čimbolj intenzivne stike ter možnosti spoznavanja lastnih stremljenj in tokov. Od slovenskih pisateljev bodo navzoči Jaro Dolar, France Filipič, Jože Šmit in Vladimir Gajšek.

Glavna tema mednarodnega pisateljskega srečanja bo: „Zakaj sploh še pišemo.“ S to temo bodo načeli tudi vprašanje: „Ali smo z dosedanjimi diskusijami literaturo že do kraja do- tolkli?“

SPD DANICA

Št. Vid v Podjuni

Prisrčno Vas vabimo na prijateljsko srečanje s pevci iz Nürnberga, ki bo v petek, 16. junija, ob 20.30 uri v farni dvorani v Škocijanu.

Nastopili bodo:

moški zbor iz Nürnberga,
moški zbor iz Röthenbacha,
cerkveni zbor iz Baidersdorfa,
in mešani zbor SPD Danica.

Nemški prijatelji so naš zbor primer- no sprejeli lansko leto v Nürnbergu. To letošnje srečanje je protibisk. Pridite v velikem številu, da bomo napravili dober vtis!

Vabijo pevci in pevke
SPD Danica

KRALJ SAUDSKE ARABIJE V PARIZU

Arabski kralj Faisal je bil v Parizu na tridnevem obisku. Iz Pariza poročajo, da se je zanimal za letalo „Mirage“, za tip letala „Concorde“, ki je bilo zgrajeno ob francosko-angleškem sodelovanju pa tudi za francoski barvni televizijski sistem SECAM. Ob tej priložnosti ugotavljajo francoski listi, da je Saudska Arabija zadnja leta gospodarsko močno napredovala. V Arabiji gradijo ceste, letališča, šole, bolnišnice in hotele. Saudska Arabija izvažata mnogo nafte, tako tudi v Francijo, kamor je leta 1972 izvozila 22 milijonov ton nafte. Francija nasprotno izvažata v Saudsko Arabijo premo- lo opreme. V zadnjem času se je začelo precej francoskih podjetij zanimati za arabski trg. Kralju Faisalu bi bilo dobrodošlo tesnejše sodelovanje s Francijo. On hoče svojo deželo industrializirati. Francija naj bi pomagala pri ustanovitvi petrokemične industrije, prav tako pri graditvi telefonske mreže, letal in drugo.

INDIRA GANDHI OBIŠČE JUGOSLAVIJO

Na povabilo predsednika zveznega izvršnega sveta SFRJ Džemala Bijediča bo predsednica indijske vlade Indira Gandhi obiskala Jugoslavijo. Na prijateljskem obisku bo od 15. do 17. junija. Ob tej priložnosti jo bo sprejel tudi predsednik republike Josip Broz Tito.

MARK SPITZ SE JE POROČIL

Ameriški športni idol Mark Spitz, ki je na Münchenski olimpiadi osvojil 7 zlatih medalj, se je pred kratkim v Los Angelesu poročil s tri leta mlajšo Susan Ellen Weiner, hčerko bogatega industrialca. Poroka je bila v luksuznem hotelu Beverly Hills, povabljenih pa je bilo 350 gostov, med njimi tudi mnogi znani plavalni trenerji in plavalci.

Svojo bodočo ženo je Mark Spitz spoznal po vrnitvi iz Münchna v rojstnem mestu Carmichaelu. 20-letna Susan Ellen Weiner je bila takrat študentka univerze v Južni Kaliforniji, razen tega pa še manekenka in fotomodel.

20 različnih tipov vrtnih kosilnic,
stoli, mize, klopi za vrt in
pohištvo za tujske sobe
nudi po ugodni ceni

Rutar - Center

A 9141 Dobrla vas — Eberndorf
Telefon 0 42 36 - 381